

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL VII

324

MIERCURI
9 AUGUST 1972
12 PAGINI
2 LEI

UN PROMIȚĂTOR SUCCES AL JUNIORILOR NOȘTRI

ROMÂNIA A CÎȘTIGAT PENTRU A DOUA OARĂ „TURNEUL PRIETENIA“

După victoria selecționatei noastre studențești în Campionatul european universitar, iată că și reprezentativa de juniori ne aduce o satisfacție: primul loc în turneul internațional încheiat duminică la Timișoara. În fotografie, un aspect din finala cu Bulgaria (1-0 pentru juniorii români): portarul și căpitanul echipei noastre, Ciurea, respinge viguros un atac

Foto: L. ADORJAN

AU MAI RĂMAS 11 ZILE
PÎNĂ LA ÎNCEPEREA
UNEI NOI EDITION
A CAMPIONATULUI NAȚIONAL

REPORTAJE DE LA

**F.C. ARGEȘ,
RAPID,
„U“ CRAIOVA
ȘI C.F.R. CLUJ**

● LA RUBRICA „INTERVIUL
SĂPTĂMÎNII“, SECRETARUL
GENERAL AL F.R.F., FLOREA
TÂNĂSESCU ● CONCESII
FĂRĂ FOLOS PENTRU FOT-
BALUL NOSTRU ● O PAGINA
DE ARTICOLE TEHNICE ● RE-
PORTAJ ILUSTRAT DE LA
SĂRBĂTORIREA LUI F.C.
ARGEȘ DE CATRE SUPOR-
TERII SĂI ● LA „INTIMITĂ-
ȚILE GAZONULUI“, ARBITRUL
CORNEL NIȚESCU, ANTRENO-
RUL MIHAI JIJIC ȘI PROF.,
MIRCEA RĂDULESCU

ÎN PAGINILE EXTERNE

**FOTBALUL EURO-
PEAN VĂZUT DIN
AMERICA DE SUD**

•

**MĂSURI ORGANI-
ZATORICE ÎN FOT-
BALUL IUGOSLAV**

•

**CUM SE PREGĂTESC
VIITORII NOȘTRI
ADVERSARI, ECHI-
PELE AUSTRIEI ȘI
FINLANDEI**

În cadrul unei frumoase sărbătoriri a cîștigării de către F. C. Argeș a titlului de echipă campioană pe 1971-72, au avut loc duminică, la Pitești, o serie de acțiuni care s-au bucurat de un real succes. Printre acestea, înminarea tricourilor și medaliilor de campioni. În această fotografie, F. C. Argeș în primele sale tricouri cu bandă tricoloră

Foto: S. BAKCSI

Acum, în preajma începerii noului campionat de fotbal, reporterul „Interviului Săptămânii” nu mai poposește, pe gazonul unei arene, pentru a sta de vorbă cu un fotbalist în training, și nici măcar în camera plină cu fotografii și albume a unei foste mari vedete, ci deschide, firesc, ușa unui birou. Interviuul de astăzi va fi, deci, mai puțin dramatic, mai puțin liric. Va fi un interviu ponderat, așa cum este de altfel secretarul general al F.R.F., Florea Tănăsescu, acest fost fotbalist care a reușit să se desprindă de modul de a gândi al fotbalistului și, în egală măsură, a reușit să nu se mai închine fotografiilor îngâlbenite de vreme, fotografiilor care nasc descori o aurocolă exagerată.

— Să vorbim despre campionatul care a trecut. Despre momentul lui calitativ. Aș vrea să vă amintesc că o serie de antrenori s-au referit la calitatea mai slabă a fotbalului practicat în campionatul 1971-72. Ce părere aveți în legătură cu asta?

— Un răspuns net în direcția asta mi-a face impresia unei exagerări. Desigur am fi așteptat mai mult, dar... Un singur om, dacă răspunde da sau nu, lasă o foarte mare arie de probleme neacoperită. A judeca un campionat prin prisma unui joc văzut, din întâmplare, la televizor, sau prin prisma unui alt joc unde te-a purtat hazardul delegării este un act de temeritate pe care nu mi-o permit. Eu mi-aș permite să judec lucrurile mai la general. Aș spune, de pildă, fără să mă refer strict la campionatul recent încheiat, că jucătorii noștri au reușit, în sfârșit, să se dezbrace de șablonul posturilor fixe, șablon la care marile echipe de club europene au renunțat cam de mult. Un al doilea aspect pe care nu pot să-l trec cu vederea este acela că, față de o perioadă binecunoscută, de acum 7-8 ani, numărul de jocuri ale echipelor noastre a crescut simțitor. Cu ani în urmă, când campionatul nostru avea doar 14 echipe, jucătorii români totalizau aproximativ 30 de jocuri pe an. Astăzi, o dată cu creșterea numărului de echipe și, în general, cu îmbogățirea programului, s-a ajuns, mai ales pentru fotbalistii din echipa națională, la un număr de aproape 60 de meciuri, ceea ce nu ne mai face să privim programul de jocuri al lui Pele, de pildă, ca pe un program al unui jucător din Marte sau Venus. O a treia problemă la care aș vrea să mă refer este a echilibrării valorice a echipelor noastre. Mulți văd în asta o coborîre a nivelului de joc al fostelor echipe de valoare, care erau în general Dinamo și Steaua. Eu judec mai... aritmetic. Cu ani în urmă, Dinamo și Steaua jucau, să zicem, de nota 8. În schimb, următoarele 8 echipe jucau de nota 5. Astăzi, cred că primele 10 echipe joacă de nota 7. De pe acest plafon cistigat trebuie să creștem din nou 4-5 echipe de elită. Aceasta este dialectica normală a fotbalului. Și acesta este motivul pentru care cred că echilibrarea celor 10 echipe către nota 7 este un factor de progres. De progres minim, dacă vreți, dar, în orice caz, de progres.

— Cum îi priviți pe jucătorii noștri, prin prisma altor jucători europeni?

— Rămân la părerea că jucătorii noștri nu sînt de loc mai puțin tehnici decît masa jucătorilor europeni de valoare. Din păcate, această tehnicitate nu are dinamismul necesar. Asta e o problemă mai profundă, cu rădăcini multiple în pregătirea fizică a copiilor și juniorilor și mai ales în legătură cu timpul liber al copiilor și juniorilor noștri, care, oricum am întoarce-o, este mai limitat decît cel al urmașilor lui Cruyff sau Gerd Müller, care visează încă din copilărie să încerce marea cu degetul la această bursă cu unele satisfacții, dar și cu multe nereușite care este fotbalul mare. Eu aș putea să mă duc oricînd în Europa la orice festival al tehnicii cu jucători ca Dobrin, Dumitrache, Dumitriu II, Aelenei, Ion Ion, zis „Ozonel” și mulți alții, dar, trebuie să recunosc că jocul de fotbal nu este un festival tehnic, ci o treabă mult mai realistă.

Florea TĂNĂSESCU

SECRETAR GENERAL AL F.R.F.

„AM REUȘIT SĂ PĂTRUNDEM ÎN LUMEA MARE A FOTBALULUI. TREBUIE SĂ NE MENȚINEM!”

— Aș vrea să vă întreb dacă se constată un flux sau reflux în practicarea fotbalului de către copii.

— Cred că am putea vorbi mai curînd de un flux. În primul rînd, fotbalul a reapărut cu drepturi legitime în școală, ceea ce nu era cazul cu ani în urmă, cînd victoriile mult mai rapide obținute de un copil în handbal sau în volei ajunseseră practic, prin „grija” unor profesori de educație fizică expeditivă, să elimine fotbalul din școală. Astăzi fotbalul a reintrat în drepturi. Bineînțeles că va trebui să așteptăm un timp pentru a recupera anii pierduți.

— Ce părere aveți despre antrenorii noștri?

— Meseria asta este o meserie de curaj. În meseria asta nu poți să faci nimic doar invocînd niste situații dificile. Iată, de pildă, răsfoind mai zilele trecute o listă cu antrenorii care s-au autoeliminat din lipsă de practică, am ajuns să formez o adevărată echipă națională de valoare. Dacă ești curios, pot să ți-o alcătuiesc: David — Ionescu Crum, Urecheanu, — Vintilă, Rășinaru, Constantinescu-Grecu — Bindea, Covaci, Spielman, Beke, Căpușan... Repet, e o meserie grea, în care nu poți face față doar cu empirismul tău strălucitor. Cred, însă, că în ultima vreme se conturează un nucleu de antrenori mai tineri, sensibili la însușirea a tot ceea ce este nou în fotbal, un grup de antrenori care nu par dispuși să valorifice doar experiența lor personală. Mă gîndesc la Oniște, la Bone, la Proca, la Coidum, la Cernăianu, la mai tinerii Macri și Motroc... Tot în legătură cu antrenorii, aș vrea să spun că s-a făcut ceva în legătură cu stabilitatea lor. Astăzi, aș vrea să știți, că în 80 la sută din cazuri, orice reziliere de contract se datorează mai mult antrenorului decît clubului... Aș vrea să mai adaug că în timp ce acum 6-7 ani aveam vreo 20 de antrenori cu norma întreagă, astăzi există aproximativ 250 de antrenori cu o asemenea normă. Abia acum se poate vorbi, cred eu, de construirea unui corp de tehnicieni. Și, totuși, multe ar mai trebui făcute în direcția asta.

— Cum vedeți, dacă vedeți, îmbunătățirea regimului de transferare a jucătorilor?

— S-a vorbit despre o „ameliorare” a acestui regim de transferări prin acordarea dreptului absolut pentru o echipă de categorie superioară de a lua orice jucător de la o echipă mai mică, fără dezlegare. Mie mi se pare exagerat să se

vorbească despre o ameliorare în acest caz. Baza transferărilor rămîne dezlegarea. O dezlegare care nu e de loc rigidă. Cele șase luni de carantină mi se par foarte firești, ele reușind să aducă în dese cazuri măcar mici compensații echipelor care reușesc să crească și să... piardă jucători de talent. Principiul dezlegării a îmbunătățit sistemul tratativelor între cluburi. Pînă și senzațio-

nalul transfer al lui Dumitru a devenit, cred, echitabil prin cedarea celor trei jucători către Rapid. Au fost perioade cînd un jucător putea fi obținut fără nici o compensație. Cred că principiul dezlegărilor în condițiile actuale este cel mai adecvat cu putință. În fond, în transferul către Steaua, cuvîntul hotărîtor l-a avut Dumitru. Dacă n-ar fi vrut, nu s-ar fi dus.

PRIM PLAN

ȚĂRĂLUNGĂ

„Cariera” lui Țărlungă este un adevărat slalom, cu opriri, căzături și noi plecări spre necunoscut.

Acest fecioraș din Manasia ajunge fotbalist în primăvara lui '61, la Corpați Sinaia. Talentul nu-i lipsește. Dovadă? Intră în echipa națională de juniori, iar apoi, în august 1962, rezistă „sitei” destul de fine care a născut echipa Viitorului.

Prin dispariția Viitorului, Țărlungă revine la Sinaia. Popasul e, însă, de scurtă durată. Așa se face că el descinde cu valigărea sa de lemn la Tg. Mureș, pentru a îmbrăca tricoul Mureșului. Și aici, „Teo” cel isteț produce impresie. Alergarea lui necontrolată are ceva din tumultul sprinturilor lui George Best. Cei de la Steaua încep să-și facă iluzii. În numai un an, Țărlungă îmbracă tricoul roș-albastru. Dar focul de paie va dura puțin. Steaua renunță foarte repede la fostul extrem al naționalei de juniori. În septembrie '65, „Teo”... retrogradează la Progresul. Aici, la Progresul, în portul cu platan, începe a doua viață a feciorașului din Manasia. Cu alte cuvinte, începe boema. Stă în aceeași cameră cu simpaticul său coleg Liviu Colceriu. Dan Spătaru este prietenul lor. Trio-ul devine celebru. În camera lor se cîntă mereu. Mai e și Măjdoanu, care plînge la trompetă, rezemat, ca într-un film celebru, de pervazul ferestrei. Viața feciorașului din Manasia devine o veritabilă dulce viață romană. Desigur că Țărlungă nu poate să facă abstracție de faptul că este fotbalist, dar cîntecul îl solicită prea mult. El

mai știe să alerge, să fanteze, să marcheze uneori, dar cursele lui sînt tot mai sterile, iar talentul se depărtează tot mai mult în trecut. „Teo” este, ca întotdeauna, copilul răsfățat al Parcului, face ce vrea, părăsește antrenamentul pentru că n-a primit o pasă oportună, dar capătă tot mai mult alura unui jucător bătrîn. Și iată, deodată, Țărlungă se plictisește de dulce viață. El ia hotărîrea curajoasă de a părăsi seducătorul parc cu platan. În martie 1970, „Teo” semnează pentru Universitatea Craiova, riscînd carantina de un an. Fostul extrem al naționalei de juniori acceptă să joace în anonimul echipei de linieret a eltenilor. La 14 noiembrie 1970, joacă primul meci oficial la Craiova, prin reducerea carantinei. ...L-am văzut recent la Constanța, în jocurile campionatului european universitar. Pentru toată lumea, „Teo” Țărlungă a fost o mare revelație. Nu-mi rămîne decît să închei cu o vorbă a lui Angelo Niculescu, la masa presed de pe stadionul Farului: „Țărlungă mi se pare cel mai bun inaintaș al studenților noștri, amintindu-mi tot mai mult de Pircelab”. Țărlungă — aproape de necrezut! — are doar 27 de ani...

I. Ch.

— Cum stăm cu conducerile secțiilor de fotbal?

— Constat că unele cluburi încearcă să-și profesionalizeze conducătorii de secții. Dinamo II are pe Ene, Rapid II are pe Greavu, la Farul a apărut Tilvescu, la Sportul a venit, de curînd, un alt fotbalist, Baniu... Din păcate, vreo 9 sau 10 echipe de Divizia A nu au profesioniști salariați în conducerea cluburilor, iar acest lucru sentează enorm în munca unei echipe. Să sperăm, însă, că procentajul anilor viitori se va îmbunătăți.

— Ce părere aveți despre baza materială a echipelor noastre în prima divizie?

Ceva s-a făcut. Partea mai proastă e că echipele cu terenuri spectaculoase, ca de pildă Clujul, Craiova, Rapidul, se limitează la acea suprafață gazonată. Terenurile de lucru, terenurile — atelier pentru toate esaloanele lipsesc aproape de desăvîrșire. Din acest punct de vedere nu ne putem compara cu marile cluburi europene, care asigură în primul rînd baza materială a tuturor esaloanelor.

— Cum vedeți perspectivele echipei naționale?

Echipa națională din ultimii patru ani a făcut mult pentru fotbalul nostru. Ea a reușit să ne ridice în ochii Europei. Asta este în afară de orice îndoială. Acum e important să întărim aceste poziții nu prea stabile. Va fi nevoie de largirea lotului. Contăm și pe înversunarea cu care „senatorii” ultimilor patru ani își vor apăra pozițiile. Din această dispută s-ar putea naște o echipă cu mai multă vigoare și cu un joc mai modern. În orice caz, datoria elitei de astăzi e să ducă echipa națională în Munchen. Ar fi o consolidare de poziții care ar putea crea un nou stimul pentru viitorul fotbalului nostru... Pînă atunci, însă, să facem totul pentru eu apropiatul campionat să fie mai bun decît cel care a trecut.

Ioan CHIRILA

NOI PAȘI VIGUROȘI SPRE REALIZAREA CINCINALULUI ÎNAINTE DE TERMEN

Simțim tot mai mult apropierea lui 23 August, marea noastră sărbătoare națională, prin respirația fierbinte a muncii și puterului avânt creator care caracterizează întreaga activitate a poporului român.

Națiunea întîmpină Ziua eliberării și pătrul de veac de la proclamarea Republicii sub semnul lucrărilor Conferinței Naționale a partidului din 19-21 iulie 1972, eveniment, de asemenea, cu pecete de epocă și cu greutatea pietrei de hotăr în istoria României.

Conferința a trasat, după cum se știe, un amplu program de dezvoltare multilaterală a patriei, a elaborat documente de o uriasă valoare teoretică și practică, în frunte cu Raportul prezentat de către tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, înestimabil prin bogăția sa de idei, prin înalta lui științifică, marxist-leninistă, prin caracterul său realist și lucid, prin înaltul său umanism.

Conferința Națională, emanația inteligenței, gândirii și voinței colective a întregii noastre clase muncitoare, a determinat în mod precis faptul că există toate posibilitățile pentru un progres economic-social rapid al României, că pașii să poarte țara noastră pe noi culmi de progres și civilizație, prin înfăptuirea societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Documentele Conferinței Naționale, rezoluțiile parafate într-o vibrantă și grăitoare unanimitate la marea forum al comunistilor români, proiectele noilor legi aflate, în aceste zile, în dezbaterile opiniei publice, au avut darul să cata-

AGENDA POLITICĂ A SAPTĂMÎNII

lizeze eforturile întregului nostru popor într-o unică și fermă hotărâre, aceea de a îndeplini grăbnic și în cele mai bune condițiuni vastul program expus cu claritate de către secretarul general al partidului.

De pe întreg cuprinsul patriei sosesc necontenit vești care atestă că ideile de mare generozitate ale Conferinței prind contur, devin faptă. Colectivele de muncitori, fabrici, tehnicieni din mari combinete industriale, uzine, fabrici, întreprinderi de transport, șantiere de construcții, institute de cercetări, de pe ogare, au reevaluat și au redimensionat posibilitățile materiale și umane, de care dispun, au analizat cu înaltă responsabilitate comunistă și civică surcările ce și le-au planificat, au descoperit resurse noi, neutilizate încă, pe baza cărora să le poată depăși în mod considerabil.

CINCINALUL — ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE!, expresia spiritului patriotic care caracterizează clasa noastră muncitoare, s-a transformat într-un crez și în certitudine.

Cifrele primei luni a noului semestru al anului (după ce primul a fost îndeplinit cu depășiri considerabile) atestă din plin acest lucru. Hărnicia și talentul clasei noastre muncitoare, dăruirea și avântul ei, organizarea superioară a producției, bătaia energetică pentru economii de materie primă și de utilități, au smuls timpului multe zile, oamenii luind-o înaintea calendarului. Din toate județele țării s-a raportat că pe luna iulie, planul la producție-marfă a fost depășit în medie cu 9 și 4 zile.

Sub semnul acestei efervescențe generale, poporul nostru i-a sărbătorit duminică 6 august pe marinarii și minerii patriei. Anul acesta ei și-au aniversat împreună ziua lor. O coincidență cu rezonanțe simbolice, pentru că timp de multe decenii navele străbăteau mările și oceanele lumii, arzînd în cuploarele mașinilor cărbunele scos din adîncurile pămîntului de minerii. Și chiar dacă astăzi, modernele traulere și cargourii românești nu mai folosesc acest combustibil, trăsătură de unire rămîne vie și emoționantă între aceste două detașamente de frunte ale clasei noastre muncitoare.

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

DILEMĂ

Săptămîna care a trecut a fost marcată de un lucru incredibil în materie de fotbal: jucătorii probabili naționali, convocați pentru un meci în provincie nu s-au prezentat într-un număr care să întrunească o formație completă. Mai pe scurt, în loc de 15, Angelo Niculescu nu a reușit să adune sub streșina sa glorioasă decît 10 persoane! Pur și simplu! Geaba telefoane, geaba apeluri la cluburile de unde se recrutează marfa... Sub diferite pretexte, omul cel mai discutat în ultimii ani a fost pus în situația de a nu putea alinia o echipă în fața unui adversar oarecare. Mă gîndesc la lumea strînsă la Oltenița, mă gîndesc la obrazul unora, mă gîndesc de fapt dacă acesta nu este un semn foarte îngrijorător pentru fotbalul nostru, în general.

Eu înțeleg nevoile cluburilor și-i înțeleg și mai bine pe antrenorii care se curăță cit ai clipi din ochi pentru că nu scot rezultate din pricina deselor convocări la națională a celor mai buni jucători de care dispun. Este o problemă, și încă una serioasă. De nenumărate ori am scris aici și în altă parte că sînt împotriva convocărilor ce mi se

CONCESII FĂRĂ FOLOS PENTRU FOTBALUL NOSTRU

Alături de succesele pe plan competițional, de pașii înaintea făcuți de fotbalul nostru în arena internațională (mai cu seamă prin reprezentativa A). Înregistrăm cu satisfacție de mai mulți ani și eforturile care se fac pentru ca și celelalte sectoare din viața celui mai răspîndit sport de la noi să mențină ritmul eșalonului de performanță. Atîtea și atîtea inițiative privind fortificarea fotbalului de masă, cu precădere al fotbalului celor mici sau tineri, au contribuit la o vizibilă creștere a fundamentului cantitativ care — avem toată încrederea — își va arăta progresul în scurtă vreme. De asemenea, pe planul organizatoric — un sector cu nimic mai puțin important decît celelalte — n-au lipsit acțiunile menite să perfecționeze munca, să aducă fotbalul nostru pe același plan de dezvoltare cu cel din țările consacrate. Ceea ce, de asemenea, trebuie să recunoaștem, nu reprezintă o treabă ușoară, dat fiind ritmul foarte susținut cu care întreg angrenajul fotbalistic internațional înaintează în acești ani. Vom enumera cîteva dintre problemele acute, vitale, asupra cărora F.R.F. și-a aplecat atenția: punerea programului nostru internațional la același număr cu agenda modernă a soccerului; intensificarea schimburilor de informații, participări la cursuri de perfecționare; vizite de informare; schimburi de tehnicieni; intensificarea prezențelor și contribuțiilor românești la dirijarea internațională a fotbalului (F.I.F.A., U.E.F.A.). Aceasta ca să pomenim activitatea externă.

Pe plan intern am notat străduințele pentru îmbunătățirea funcționării organelor federale și, mai departe, ale corespondenților lor pe plan județean și orașenesc; intranșigenta sportivă și grijă pentru principialitate în relațiile dintre toți factorii vieții fotbalistice ca și în direcția atmosferei competiționale; încercări pentru disciplinarea prezențelor la loturile reprezentative și, legat de aceasta, mai multă grijă pentru punerea de acord, într-un mod reciproc avantajos, a intereselor loturilor reprezentative cu cele ale cluburilor.

Am efectuat această sumară trecere în revistă pentru că ea demonstrează, cum spuneam, eforturile pe mai multe planuri spre fortificarea activității fotbalului nostru. Tocmai de aceea credem că defecțiunile care apar, și mai ales concesiile cu care ne-am întîlnit în ultimul timp capătă, pe fondul bunelor realizări, nu numai dimensiuni mult mai mari decît în anii trecuți, ci — ceea ce ni se pare mai grav — anulează multe dintre succesele înregistrate.

Efectiv, este vorba de:
1. — necesitatea hotărîrii F.R.F. luată în urma evoluției slabe a echipei olimpice în meciul cu Danemarca de la București;
2. — aplicarea capricioasă, discontinuă, a acelei hotărîri privind împărțirea antrenorilor în grupe valorice, determinate de anii de activitate și de gradul de capacitate;
3. — alcătuirea empirică a sche-

melor competițiilor de performanță, situație cu atât mai regretabilă cu cît în toate celelalte probleme s-au făcut serioși și lăudabili pași înainte pentru modernizare;

4. — un semnal de alarmă foarte trist privind echipa națională, dat de prima... tentativă de a aduna lotul A.

Învățîndu-se din situații anterioare regretabile care nesocoteau abaterile disciplinare interne cînd era vorba de o competiție internațională, F.R.F. a hotărît ca acestea să opereze pentru întreaga activitate a jucătorilor sau echipelor și, astfel, sancțiunile au căpătat cu adevărat un efect moralizator. Un exemplu destul de recent l-a constituit scoaterea în-

- PAȘI ÎNAINTE CARE TREBUIE APĂRAȚI
- SIMIONAȘ ȘI MARCU FAC EXCEPȚIE DE LA SANCTIUNILE F.R.F.?
- TABELUL ANTRENORILOR, O FICȚIUNE?
- TEHNICA MODERNĂ INTERZISĂ DE LA ALCĂTUIREA PROGRAMELOR CAMPIONATULUI?
- STARTUL „CAMPANIEI WELTMEISTERSCHAFT” S-A LOVIT DE O SURPRINZĂ TOARE INDIFERENȚĂ!

ternaționalului Boc (Rapid) din lotul pentru meciul cu Italia, dată fiind suspendarea dictată în săptămîna întîlnirii de comisia de disciplină, pentru o abatere din activitatea internă. Oricît de dureroasă era decizia, înînd cont de jucătorul pe care îl avea ca subiect, nu am putut decît să salutăm fermitatea forului nostru de specialitate care înțelegea să treacă chiar peste necesitățile echipei naționale. Dar, iată, destul de repede după aceea, aveam să constatăm că F.R.F. a devenit — subit — concesivă. Pentru că ea a admis participarea a doi jucători, în speță Simionaș și Marcu, la o competiție oficială — disputată sub egida F.I.S.U. și U.E.F.A. —, într-un lot reprezentativ deci, deși erau sancționați cu „interdicția de a mai face parte din vreun lot reprezentativ în tot cursul anului 1972...” (v. hotărîrea F.R.F. publicată în ziarul „Sportul” din 1 iunie 1972). Dar s-a uitat, pare, de această sentință și atît jucătorul Politehnicii Iași, cît și acela al Univer-

sității Craiova au fost validați pentru lotul reprezentativ studentesc al României. Cum rămîne atunci cu situația celorlalți jucători ai pedepsei echipei olimpice (Ghiță, Pop, C. Olteanu, Vlad, Codrea, Brososchi, Györfi, Tătaru II) care absolvă pînă la capăt sancțiunea? Există regimuri diferite de tratament pentru jucători aflați în același grad de culpabilitate?

După multe pregătiri, după mai multe corijări, s-a ajuns la un tabel de confirmare a antrenorilor federali și a celor din grupele A și B. În fapt, această confirmare a urmărit să precizeze pe acei tehnicieni care au dreptul să antreneze echipe de Divizia A și B, deci efectiv eșalonul de performanță al fotbalului nostru. Nu știm dacă a trecut o lună și am înregistrat primele încălcări ale acestei dispoziții federale. Cazul lui Ion Nunweiller — căruia, evident, nici nu ne trece prin minte să-l contestăm meritele și, în același timp, perspectivele de apreciat tehnician — dovedește că cluburile nu prea iau în serios hotărîrile federale. Atunci care mai este rostul operațiunii efectuată de F.R.F.?

Nu de ieri de alaltăieri este obiect de discuție modul cum sînt alcătuite schemele principalelor campionate: A — B — C. Fapt este că actuala modalitate continuă să trezească mai mult sau mai puțin justificate supoziții din partea cluburilor și asociațiilor. Altfel, vreme cît nu se va recurge la tragerea la sorți a numelor de pe tabelul programărilor și, mai departe, a utilizării unui computer (care să țină seama de condițiile specifice acestei programări: echipe din același oraș programate alternativ; programare alternativă echipă de A cu cele de B, din același oraș; perechile echipelor bucureștene; respectarea alternanței acasă-deplasare etc.), vom avea mai departe o atmosferă de suspiciune în această problemă care nu este de neglijat. Din păcate, de mai mulți ani, fiecare început de sezon aduce în discuție această defecțiune dar n-am înregistrat nici cea mai mică reacție la F.R.F.

In fine, să amintim despre nereușita primei convocări a lotului reprezentativ, în fapt startul campaniei „Weltmeisterschaft 1974”. Era greu ca ea să poată fi dusă la bun sfîrșit, de vreme ce mai mult de jumătate dintre selecționabili erau indisponibili din motive obiective: accidentări, prezența la campionatul european studentesc, turnee peste hotare ale formațiilor de club (cazul lui Dinu, Ștefan, Anca, Bălăni, Neagu, Dumitru, Dobrin etc.). Și atunci, era mult mai nimerit ca reuniunea să fie amînată pentru o perioadă cînd cei convocați puteau rîpunde la apelul F.R.F. Sîntem convinși că forul de specialitate a tras concluziile care se impun din această nereușită.

Effimie IONESCU
Mircea TUDORAN

gust, vedetele de abia au reîncălzit bocancii, nu putem să cerem cuiva să fie zmeu din etapa I-a a campionatului! O să mi se amintească poate, că meciul cu Austria, e aproape, dar el e un amical și ar mai trebui să renunțăm la ideea de palmares și să facem din aceste întîlniri de antrenament, ceea ce sînt ele în realitate: niște rodaje și nu lucruri de spaimă...

Așadar, bietul Angelo a fost pus într-o situație greu, ridicolă. Să fie de fapt o lipsă de autoritate sau o slăbiciune a Federației? Unii vorbesc de sancțiuni împotriva cluburilor și a jucătorilor. Poate asta i-ar mai răcori pe unii cu aere de vedete; dar e o soluție? Suspendările, mai ales acum, la început de campionat, pot scoate din formă pe mulți; și-atunci? Dar nici să se închidă ochii la această incalificabilă absență...

Credeți-mă nu știu ce să vă spun. Cred că în Vasile Conta vor exista destui înțelepți în stare să ne scoată din teribila dilemă. Așteptînd curioși, să mai bem o țigară, vorba românului...

Post scriptum:
1) Să nu se supere craiovenii pe mine, dar soluția Oblemenco pentru națională este cu totul ipotetică după ce, în sfîrșit, toată lumea l-a putut vedea pe tunarul Craiovei la lucru cu ajutorul televiziunii. El, cu toată bunăvoința, aduce cu lăncu cel de demult, adică este un spărgător de gheață și un bun șuteur, dar numai atît. La modul la care se joacă fotbal la ora actuală, bunul nostru golgeter, pare numai monumental.

2) Lăsați-l pe Niki Dumitru să joace! La Rapid, la Dinamo, la Steagul roșu, dar lăsați-l să joace! El nu mai are timp ca alții... În ce mă privește cred că a greșit cel mai rău Dinamo, ea, această echipă, trebuie pedepsită pentru că l-a trimis la plimbare.

PREGĂTIREA TINERELOR TALENTE ÎN SPIRITUL PERFORMANȚEI

Preocupări îndelungate de rezultatele și calificările anuale, din păcate, în ultimul timp s-a pierdut din vedere o problemă de ordin esențial: selecția și pregătirea cadrelor tinere.

Iată de ce, vom încerca, în rândurile de față, să subliniem stringenta necesitate a unei schimbări de optică în această problemă vitală pentru viitorul fotbalului nostru și o vom face pornind de la următoarele aspecte verificabile: • numărul restrins al tinerilor jucători valoroși — cu potențial superior — succesorii componenților actuali ai echipelor divizionare și ai lotului național; • dezvoltarea și pregătirea unilaterală — sau incompletă — a elementelor tinere lansate în ultimul timp în primul eșalon, care manifestă pronunțate diferențieri în treptele disponibilității fizice și cele tehnico-tactice, raportate la cerințele fotbalului actual; • situația bazei tehnico-materiale și a orientării metodice în care se desfășoară la secții procesul de formare a viitorilor jucători de performanță, sub nivelul exigentelor pregătirii și jocului modern.

Pentru deplina înțelegere a celor arătate mai sus, precizăm că, prima și cea mai pregnantă deficiență constă tocmai în modul în care se privește și se creează la noi premisele victoriilor de mâine. Este adevărat că măsurile și eforturile ultimilor ani s-au soldat cu unele realizări stimulatoare pentru largirea și îmbunătățirea ariei de selecție și pregătire a tinerilor fotbaliști, prin reglementarea colaborării dintre MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI F.R.F. FOTBAL — în urma căreia s-au înființat unele școli și licee cu profil — prin mărirea numărului centrelor de copii și juniori subvenționate, revenirea la un campionat republican de juniori îmbunătățit valoric, consolidarea tehnico-organizatorică a echipelor de tineret, editarea unor cărți cu conținut specific muncii cu copii și juniori s.a. Dar să nu uităm că asemenea măsuri pot să devină inefficiente, din cauza unei insuficiente înțelegeri a sensului acestora.

În ideea celor expuse pînă

aici, credem că nu greșim dacă subliniem neconcordanța dintre obiectivele de performanță, actuale și în perspectivă, ale unor vechi cluburi și asociații cu secții de fotbal fruntașe — pentru realizarea cărora se creează condiții optime — și preocuparea lor pentru condițiile generale în care se desfășoară procesul instructiv-educativ al tinerilor jucători. Neînsistînd asupra unor stări de lucruri prea bine cunoscute, dorim doar a menționa faptul că multe dintre puterile noastre cluburi și asociații, foste, actuale sau viitoare divizionare „A” și chiar campioane — nu au terenuri corespunzătoare, modern utilizate și afectate integral pregătirii copiilor și juniorilor (U.T.A., DINAMO, „U” CLUJ, RAPID, JUUL, FARUL ș.a.), iar interesul pentru conținutul procesului de selecție și pregătire desfășurat cu aceștia se manifestă sporadic și de la distanță.

Bazindu-ne pe aceste realități și știind că, pentru consolidarea actualei poziții și continuarea ascensiunii noastre în ierarhia fotbalului european și mondial, trebuie să dispunem de jucători valoroși, dotați și multilateral pregătiți în spiritul jocului modern: TEHNIC-ATLETIC — RAȚIONAL, păreră noastră este că, realizarea acestui deziderat depinde în mare măsură și de modul cum se trasează această problemă, a cărei importanță — pentru perspectiva fotbalului românesc — ar trebui să declanșeze aceleași energii și interese ce se acordă obținerii performanțelor de astăzi.

Cunoscîndu-se însemnăitatea procesului de selecție, instruire și educație de-a lungul perioadei de formare a jucătorilor de fotbal în definitivarea fondului de acumulare ce trebuie realizat încă din această perioadă, apare ca nefiresc locul minor acordat acestor probleme în cadrul preocupărilor cotidiene ale cluburilor, asociațiilor și secțiilor de fotbal și chiar în cadrul acțiunilor periodice întreprinse de F.R.F.

Pornind de la faptul că, în foarte puține secții, activitatea antrenorilor de copii și juniori se desfășoară sub îndrumarea și controlul direct și nemijlocit al celor de seniori — corespunzător intereselor imediate și în perspectivă ale acestora — constatăm că însuși organul central dovedește o insuficientă preocupare pentru asigurarea concordanței dintre procesul de formare a tinerilor jucători — selecție, instruire, educare — și cerințele jocului modern.

Lipsiți de sarcini, îndrumări și stimulări concrete, este firesc ca majoritatea antrenorilor din centre sau necentre să lucreze inspirativ, cu pronunțate „goluri” în pregătirea individuală a copiilor și juniorilor talentați, care, ajunși la promovare, se dovedesc incomplet dezvoltăți sau instruiți, și aceasta cu atât mai mult cu cît verificarea, cunoașterea sau recunoașterea calității muncii efectuate de antrenori se face sporadic, în principal prin locul ocupat de echipa în clasamentul respectivei competiții, după numărul jucătorilor promovați și mai puțin după calitatea produsului dat.

Astfel, cunoscîndu-se că, în principiu, orice muncă de creație — în artă sau industrie — se desfășoară pe baza unei „imagini” cît mai concrete asupra produsului finit, credem că și în cazul nostru, nu ar constitui nici o greutate ca fiecare antrenor de juniori să aibă anexat la fișa individuală a celor mai talentate elemente din grupă, profilul general — transpus în date biometrice și indici valorici specifici — a omonimilor lor de post din echipa de seniori — ca ghid de bază în stabilirea direcției și conținutului procesului de pregătire, urmărire și apreciere obiectivă a dezvoltării acestor elemente. Lucru simplu la prima vedere, dar posibil de realizat numai prin „aportul” celor care trebuie să pună la îndemina antrenorilor de copii și juniori parametrii concreți ai unor valori autohtone sau străine, de nivel național, european sau mondial.

Referindu-se la modernizarea pregătirii tinerilor jucători pe linia noilor cerințe ale obiectivizării, optimizării și modelării antrenamentelor, opinăm că se face prea puțin pentru ca antrenorii de juniori să folosească, în deplină cunoștință de cauză și cu responsabilitate, metodele și mijloacele proprii particularităților de vîrstă, gradului de dezvoltare și pregătire specifică, condițiilor de mediu, de refacere și fortificare, în totală concordanță cu spiritul pregătirii și jocului modern.

Este o cauză care generează „consolidarea” unor curenți ce se transferă odată cu promovarea juniorilor în echipa de seniori, ducînd la abundenta momentelor statice, execuțiilor tehnice suplimentare, rupte de cerința momentului tactic — frîne ale cursivității, vitezei de joc și finalizărilor eficiente — pierderi celor mai multe angajări în lupta pentru minge, (chiar cînd acestea sînt hotărîte și regulamentare) ș.a.

Făcînd o comparație între cele de mai sus, cu insistențele ce se depun pentru asigurarea unei pregătiri metodic-științifice la nivelul de seniori, credem că, în perspectivă, munca cu aceștia ar fi mult ușurată:

• Dacă relațiile conducătorilor de cluburi, asociații, secții și a F.R.F. cu antrenorii acestora ar fi mai dense, mai directe și mai concrete. Relații în ambele sensuri, prin care ar circula, pe de o parte, sarcinile și datele necesare cunoașterii și folosirii noutăților metodice în pregătirea cadrelor de viitor și s-ar raporta periodic, pe de altă parte, rezultatele aplicării lor, asupra celor mai talentați dintre tinerii fotbaliști;

• Dacă — pentru obținerea datelor exacte, privind pregătirea timpurie în sală, pe drept, acestora au fost denumite „jocuri mici” deoarece în general cîmpul de joc nu este prea mare. Dacă dorim să îmbunătățim viteza de start și viteza pasului (de deplasare), atunci locul cel mai potrivit este tocmai terenul mic de joc. La tineret, mai ales, se va observa ca totuși cîmpul de joc să fie pe cît posibil mai mare, deci totdeauna să se folosească pentru joc întreaga sală.

DIN PROBLEMELE FOTBALULUI MODERN

DIN PROBLEMELE FOTBALULUI MODERN

UN PAS MAI RAPID

Alelui Armin Hary și fostul jucător al echipei Real Madrid, Gento, sînt de-acum figuri aproape legendare în privința vitezei; unul a fost sprinter, iar celălalt atleant-aripe. Trebuie amintit însă și sportivii ca Maspas și Gaiardoni, sprinteri cicliști deci, care pot alerga ultimii 200 m, în 11 sec. Dacă se lărgeste noțiunea de viteză adăugînd-o pe cea de reacție, atunci devine clar ce se înțelege prin aceasta.

Prin viteză se înțelege capacitatea de a se mișca cel mai repede, de a crea o mare accelerație și menținerea acestei accelerații. Viteza de reacție este capacitatea de coordonare a sistemului muscular și a celui nervos.

Antrenamentul deosebește viteza de bază (ca fiind tocmai reacția rapidă a sistemelor nervoase și musculare) de viteza de start, reacție.

La antrenamentul pentru îmbunătățirea vitezei de bază se va îmbunătăți viteza și nu rezistența.

Se vor observa în mod deosebit următoarele:

1. Distanța pe care se face antrenamentul, trebuie acoperită fără încetinirea vitezei de pornire.
2. Durata sprintului uniform trebuie să fie pe cît posibil egală.
3. Dacă tempo-ul scade, se va întrerupe, deoarece astfel va crește rezistența și nu viteza.
4. În timpul pauzelor se va observa neapărat odihna completă.

De asemenea, dăm și unele recomandări pentru menținerea și depășirea vitezei maxime. Deoarece aceste „indemnuri” se adresează în special antrenorilor de tineret, trebuie amintite și următoarele constatări din punct de vedere medical:

De-abia din cel de al 12-lea pînă la al 13-lea an al vârstei are sens antrenamentul de viteză la băieți, de-abia la vîrsta de 13 ani va trebui să se înceapă cu antrenamentul special, nedepășindu-se totuși pînă la vîrsta de 15 ani, 20% din antrenamentul de bază. Atingerea și menținerea unei înalte

rapidității de mișcare depind în principal de gradul de coordonare a mișcării.

Jocurile pentru îmbunătățirea bazelor randamentului fizic sînt în general jocurile în sală. Pe drept, acestora au fost denumite „jocuri mici” deoarece în general cîmpul de joc nu este prea mare. Dacă dorim să îmbunătățim viteza de start și viteza pasului (de deplasare), atunci locul cel mai potrivit este tocmai terenul mic de joc. La tineret, mai ales, se va observa ca totuși cîmpul de joc să fie pe cît posibil mai mare, deci totdeauna să se folosească pentru joc întreaga sală.

Recomandări pentru menținerea și depășirea vitezei maxime

1. Efectuarea mișcărilor în viteză maximă în mod conștient. Condițiile sînt: o concentrare mare și deosebite calități morale și de voință.
2. De o foarte mare importanță pentru depășirea vitezei maxime este executarea mișcărilor în condiții ușurate.
3. Printre altele mijloace, se vor folosi și: alergări pe distanțe scurte cu handicap, săritura în lungime peste o ștachetă așezată aproape de distanța-record, alergări în bipoxie (cu toracele blocat).
4. Stabilirea noului nivel de viteză maximă necesită lucru intens timp de 3—4 luni.
5. Înainte de a se trece la dezvoltarea vitezei, este necesară atingerea unui anumit nivel de dezvoltare a rezistenței.
6. Jucătorul a cărui viteză scade, va fi scos imediat din teren.
7. Se vor face schimbări foarte dese. Timpul de refacere trebuie să fie de cel puțin 2—3 minute, respirația trebuie să fie din nou complet normală, să existe senzația subiectivă a unei recreări suficiente.

Prof. H.-D. KREIDLER — R.F.G.
(După revista „Kicker” — 1972)

• Dacă printr-o reglementare mai realistă a problemei transferărilor, s-au stimula preocuparea pentru creșterea de jucători în cadrul unor asociații mici.

• Dacă, spre evitarea pierderii talentelor în anonimatul echipelor de categorii inferioare și a promovărilor întâmplătoare, s-ar face anual o estimare centralizată a juniorilor nominalizați, ajunși la limita de vîrstă, în prezența cluburilor și a asociațiilor interesate.

• Dacă ne-am gândi în orice moment că, așa cum îi creștem pe juniorii de astăzi, așa îi vom avea pe seniorii de mâine.

★

Concluzionînd cele expuse mai sus, ținem să subliniem faptul că, oricît de mari ar fi satisfacțiile unor rezultate imediate, aspirațiile la îmbunătățirea în perspectivă a acestora sînt justificate numai prin aprecierea realistă a raportului de forțe prezent. Situație din care se desprinde obligația tuturor factorilor responsabili de progresul fotbalului nostru, de a-și îndrepta atenția și spre selecția și instruirea foarte talentaților noștri copii și juniori, în spiritul pregătirii și jocului modern.

ION BALANESCU
antrenor

DIN PROBLEMELE FOTBALULUI

SFATURILE ANTRENORULUI MARTON BUKOVI, ADRESATE TINERILOR TEHNICIENI

1. Antrenorii să nu cadă dintr-o extremă în alta în privința dezvoltării anumitor factori sau calități ca: forța (R.F.G.), viteza (Anglia), tehnica (Brazilia), tactica (Italia), ci să urmărească ca elementele de joc să fie îmbinate armonios în jocul echipelor lor.
2. Să formeze jucători care să știe să gîndească.
3. Indicațiile tactice să fie preluate teoretic și pregătite practic.
4. Respectarea situațiilor (combinațiilor) asemănătoare jocului, să aibă o pondere mare în antrenament.
5. Antrenamentele să fie cît mai variate prin introducerea elementelor impuse, ca de exemplu: șuturi la poartă din orice poziție la semnal auditiv.
6. Antrenorul nu trebuie să fie un tiran care dă ordine și porunci, ci prin felul său de a fi, trebuie să convingă jucătorii de justuțea acțiunilor sale.

(După „Labdarugas”)

CONDIȚIA ANTRENORULUI

• Să fie, în același timp, un șef, un conducător, un organizator al muncii, un profesor, un confident, un prieten;

• Posibilitățile și calitățile antrenorului se vor „transfera” la fotbaliști numai dacă vor fi percepute de aceștia în mod emotiv;

• Antrenorul trebuie să aibă funcții executive, reprezentative și disciplinare;

• Antrenorul trebuie să constituie întotdeauna un exemplu pentru fotbaliști. Vai de antrenorul care pierde stima jucătorilor!

• Raporturile ideale între antrenori și jucători ar trebui să fie: încrederea, simpatia, admirația;

• Există fotbaliști voluntari, dinamici, impetuoși, alții timizi, nesiguri, neîncrezători în sine. Antrenorul, cunoscîndu-și „câii”, trebuie să știe cum să tragă sau să nu tragă de hățuri, să excite sau să tempereze.

ALBERTO ASCIONI — Italia
(După „L'equipe”)

DIN PROBLEMELE FOTBALULUI MODERN

DIN PROBLEMELE FOTBALULUI MODERN

La Pitești, „ZIUA CAMPIONILOR“

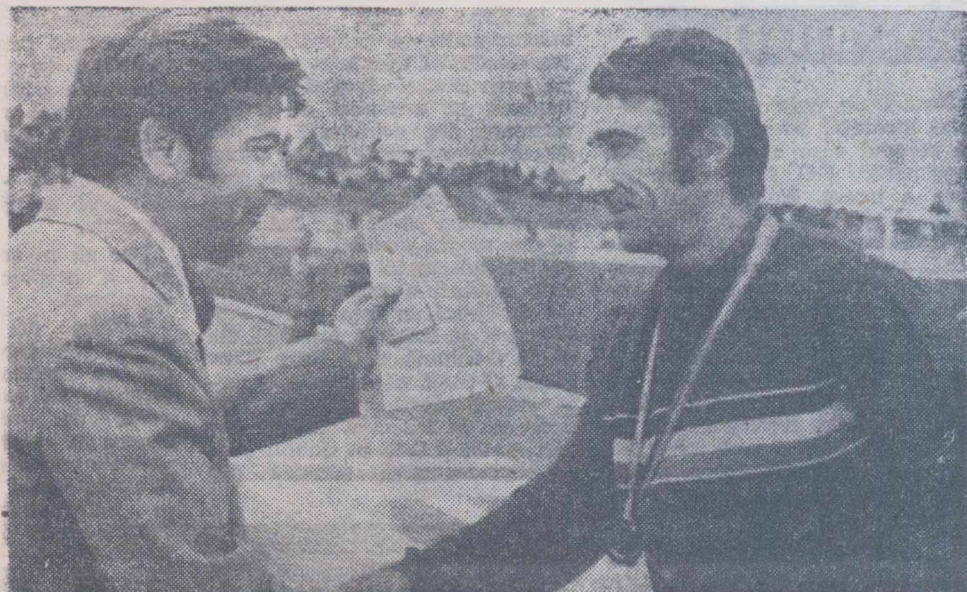
Un bogat și excelent organizat program a marcat, duminică 6 august, la Pitești, „Ziua campionilor“, zi în care mii și mii de iubitori ai fotbalului au sărbătorit echipa lor preferată — **F. C. Argeș** — pentru victoria din campionat. Din largul șir de manifestări, amintim: deschiderea expoziției cu tema „**Acum și întotdeauna**“, dedicată activității

clubului argeșean; programul de meciuri de pe stadionul „1 Mai“, în cadrul căruia au evoluat echipele de juniori, tineret și prima formație ale lui **F. C. Argeș**; o conferință de presă; „**Caravala tineretului**“, desfășurat pe stadionul de odinioară al alb-violeților, stadionul din **Strand**. Dar punctul culminant l-a reprezentat înmânarea cupei,

tricourilor și medaliilor de campioni fotbaliștilor argeșeni, festivitate desfășurată în prezența tov. **Gheorghe Năstase**, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R. și a tov. **Mircea Angelescu**, președintele F.R.F.

FOTOGRAFIA 1

FOTOGRAFIA 5

FOTOGRAFIA 2

FOTOGRAFIA 3

FOTOGRAFIA 4

1

Tov. Gheorghe Năstase, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R., taie panglica inaugurală a expoziției dedicate activității lui **F. C. Argeș**.

2

Un aspect al intrării principale a elegantei Case de cultură a sindicatelor, din Pitești, în dimineața zilei de duminică 6 august, când întregul oraș i-a sărbătorit pe campioni.

3

Chiar din prima zi, numeroși vizitatori au admirat exponatele expoziției, care redă sugestiv activitatea fotbalului piteștean de la primii săi pași pînă la marele succes repurtat în ultima ediție a campionatului național.

4

După vizitarea expoziției, conducerea clubului **F. C. Argeș** a organizat o interesantă conferință de presă.

5

Tov. Mircea Angelescu, președintele F.R.F., îl felicită pe „veteranul“ echipei, Barbu, și-i oferă medalia, placheta și diploma de campion.

6

Capitanul echipei piteștene, Remus Vlad, poartă cu mîndrie cupa oferită de Federația română de fotbal echipei campioane pe 1971—72.

7

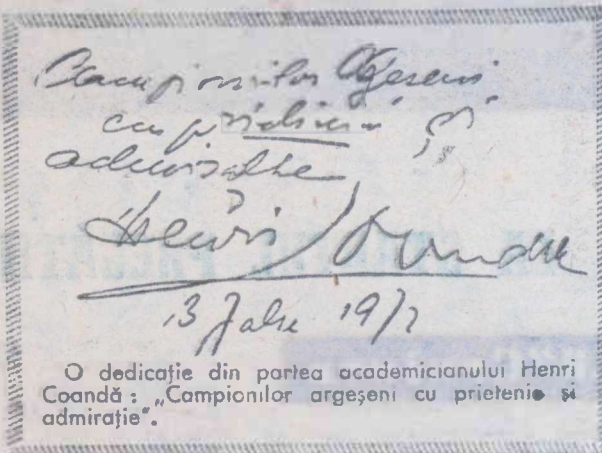
Turul de onoare, în fața pasionatului dar sportivului public local, căruia i-a revenit în acest an „Trofeul Petschovski“.

Fotografii de

• S. BRĂȘOVEANU și
• Paul ROMOȘAN

FOTOGRAFIA 6

FOTOGRAFIA 7

AU MAI RĂMAS 11 ZILE PÎNĂ LA ÎNCEPEREA UNEI NOI ED

UN SFAT PENTRU CAMPIONI

SERBĂRILE S-AU TERMINAT,

RAPIDUL

ACUM, ÎNAINTE, STĂ SEZONUL DUBLEI PRESIUNI

RAPID

F.C. ARGES

Numai un naiv sau un optimist incurabil își poate inchipui că sezonul care vine va fi mai ușor pentru F.C. Argeș decât cel care a trecut. Noi sintem dispuși să trecem chiar și peste una dintre axiomele campionatului care spune că împotriva deținătorului titlului toată lumea joacă cu dublă ambiție; dar să ne gândim numai la dubla presiune — Campionat + „Cupa campionilor europeni” — căreia i-au căzut victimă formații de mare anvergură de la noi și de aiurea și vom avea un argument suficient demonstrând ce nori grei sint pe cerul campioanei noastre. De luni dimineața — după ce și ultimul punct al „perioadei festive”, ca s-o numim așa, s-a scurs — întreg dispozitivul alb-violetilor a intrat în ritmul deplin al preparativei, după ce, în zilele pretercute la Voina, și-a potrivit pașii în vederea acestei ultime și decisive perioade a antrenamentului său.

În clipa de față, majoritatea mărturisirilor și propriile noastre constatări duc la o concluzie nu prea roză: față de același moment al perioadei de antrenamente din primăvară, F. C. Argeș se prezintă la un nivel mai scăzut al acumulărilor cantitative. Un indiciu asupra acestei rămăneri în urmă l-am avut și din modul general cum echipa s-a mișcat în prima sa apariție publică a sezonului, aceea de duminică în fața foarte ambițioasei și masivei formații din R. D. Germană, S. C. Karl Marx Stadt. O mică paranteză: oaspeții ne-au oferit o mostră de ceea ce va însemna replica selecționatelor R.D.G. în dublul duel cu reprezentativa noastră din

preliminariile probei supreme. De reținut pentru noi, rămâne marcajul de o strictețe și de o severitate puțin obișnuite și care — așa cum ne-o dovedeau și dificultățile din unele momente ale lui F. C. Argeș în partida de duminică — deranjează considerabil pe jucătorii noștri în general...

Dar să revenim la F. C. Argeș și problemele sale avansate campionat.

Intăriți de valoare medie. Prima întrebare ni se pare aceasta: prezintă alb-violetii în sezonul în care obligațiile lor devin de ordin reprezentativ pentru fotbalul nostru, un lot superior celui cu care a invins în campionat? Permiteți-ne niște indispensabile comparații: Frățilă este înlocuit de Troi, Dobrescu de Casai, iar în linia de mijloc apare, în plus, Mustăța. Deci, socotim că lotul e mai puternic, conștient pe două certitudini: Casai e un jucător cu o valoare bine determinată, prezentând marele avantaj că poate juca pe orice

post din linia de atac. Iar Mustăța, și el un jucător format pentru prima divizie, nu poate decât să fortifice lotul liniei mediane. Pentru Troi păstrăm speranța unei împliniri pe scena Diviziei A; promisiunile arătate în afișe meciuri grele și în fața unor adversari redutabili sub culorile Metalului, sint, socotim noi, garanții că el are forțele și talentul pentru a se consacra. Dacă ni s-ar cere o părere asupra „campaniei transferării” a lui F. C. Argeș, judecată sub cerințele pretențiosului sezon care începe, credem că ar fi fost necesare încă două achiziții de jucători formați. Clubul pițestețean se plasează în plutonul secund al „clasamentului întăririlor”; nu e rău dar nici foarte bine.

Tactica de toamnă. Ar reprezenta o greșală, după opinia noastră, să se treacă acum la reforme tactice. F. C. Argeș are un profil bine format, bine precizat, maniera sa de joc și-a verificat valabilitatea în campionatul trecut. Totul este ca toamna — repetăm, cu pretențioasele ei examene — să-i găsească pe deținătorii titlului la un nivel de formă cât mai înalt. Și, ca un complement al acțiunii, integrarea noilor veniți să se efectueze fără timp pierdut și daune pentru joc. Primele încercări au dovedit că nu vor exista dificultăți în această privință. Mustăța, Casai și Troi intrând cu mult aplomb în noile roluri. Trebuie să amintim că dubla variantă tactică pentru apărare (cu și fără Barbu) nu trebuie abandonată, mai cu seamă că marea competiție europeană o va solicita în mod special.

În față doar obligațiile de campion! Pericolul ca fumul victoriei din campionat să amețească peste limita admisă, există. Pentru ca să nu se ciocnească — foarte repede — de realitatea că, de acum, campionii au obligații și nu drepturi: că nu performanța din trecutul campionat joacă, în numele celor care au obținut-o; că este nevoie ca toate aerele să fie lăsate la o parte. Și acea unitate de muncă și de suflul care a decis victoria să ia locul oricărui altor atitudini. E mai bine să spunem lucrurilor pe nume mai devreme decât atunci cînd e prea târziu...

Eftimie IONESCU

La ora cînd apar aceste rînduri, Rapidul este, de aproape o săptămîină, în Spania unde participă la două importante turnee internaționale, în compania unor puternice forma-

ții de club între care Valencia, Honved și Nacional Montevideo. Evident, o sarcină dificilă, care revine echipei din Giulești, aceea a unei comportări meritorii în cadrul unor întreceri, care angajează oricum și prestigiul fotbalului nostru.

Dar nu despre acest lucru ne propunem a ne ocupa acum, ci despre Rapid, ca viitoare reprezentantă a noastră în competiția europeană a cîștigătoarelor de cupă, așa cum am văzut-o în ajunul plecării sale în Spania, asistînd la un meci „în familie”, pe stadionul Republicii.

A fost un joc, la prima vedere, obișnuit, ca altele altele în care prima garnitură, aceea a titularilor probabili, primește replica aspiranților la promovare, formația de tineret-rezerve. Rapidul a intrat pe teren într-o formulă (cea mai bu-

L. MUNTEANU: „AC

C.F.R. Cluj

O dimineață excesiv de răcoroasă pentru acest început de august. Deasupra stadionului municipal din Cluj, nori negri stau gata să se scuture, dar jucătorii echipei clujene C.F.R. sint prezenți pentru antrenament.

O dată echipați, fiecare dintre ei își verifică greutatea. Într-un colț, pe o bancă, doctorul Tiberiu Rădulescu le ia pulsul înainte de efort. De altfel, a doua zi la dispensarul pentru sportivi este prevăzut un examen medical care are ca scop măsurarea creșterii potențialului fizic în cele 26 de săptămîni de antrenament de pînă acum.

Vocă doctorului Rădulescu, antrenorul „cu colacul de salvare în buzunar”, cum îl numesc suporterii, se apropie de tabla prînsă pe perete cu desenul machetei cîmpului de joc și anunță tema antrenamentului: „Sedința de astăzi va avea o durată de 110 minute și are un scop fizico-tactic. Vom începe prin efectuarea unui circuit combinat, pe care îl vom efectua pe toată suprafața terenului. Atenție la menținerea ritmului ridicat, dar și la precizia transmiterii mingii. În continuare vom exersa cîteva combinații tactice în condiții de joc, iar în final vom încheia antrenamentul cu o mișcă”.

Cu creta în mînă, Rădulescu schițează pe tablă momentele principale ale circuitului, tocmai ca elevii săi să-l aprofundeze cît mai bine.

Între timp, celălalt antrenor al ceferiștilor, Laurențiu Munteanu, se află pe teren, unde înfige mai multe stegulețe albe, jaloane, pe care jucătorii vor trebui, fie să le ocolească, fie să conducă mingea printre ele. La 11 fix, rînd pe rînd, își fac apariția cei 21 de jucători. Din vechia gardă: Gadja, Lupu, Dragomir, Penzeș, Roman, Szöke, M. Breitan, Cojocaru, Tegean, Vișan, S. Breitan și Petrescu. Dintre cei noi S. Moldovan, Adam și Pripici de la „U” Cluj, Bucur de la Politehnica Galați, V. Ionescu de la Știința Petroșani, I. Moldovan și L. Mihai de la echipa de tineret, precum și juniorii proprii Manu și Moga ambii în vîrstă de 17 ani, talente în care antrenorii își pun mari speranțe.

Pe culoarul de sub tribună schimbam cîteva vorbe cu antrenorul Rădulescu.

— Credeți că jucătorii noi vor reuși să-i suplinească pe cei transferați la alte echipe?

O fază din meciul susținut duminică de F. C. Argeș în compania lui S. K. Karl Marx Stadt (R.D.G.), încheiat cu scorul de 4-2 pentru gazde. Dobrin în acțiune

Foto: Paul ROMOȘAN

LA STARTUL PREGĂTIRILOR, CU UN EFECTIV REMANIAT

„U” Craiova

Luni dimineață, pe stadionul Central din Craiova a sunat primul fluier al antrenorului C. Cernăianu. Se vede treaba că așa este dat Universității să înceapă pregătirile mai tîrziu decît alții! Ne amintim că în anul trecut, Cernăianu își lua în primire noua echipă mai tîrziu decît ar fi trebuit, pentru că elevii săi veneau după un turneu în Franța. Acum, lucrurile au stat altfel. Opt din jucătorii Craiovei (plus antrenorul...) au făcut parte din lotul studenților români care a participat la Campionatul european. S-au întors acasă cu satisfacția datoriei împlinite, sub strălucirea medaliilor de aur, performanță pentru care Universitatea Craiova merită și ea felicitată. După „maratonul” de la Constanța, Deselnicu, Velea, Marcu, Oblemenco, Țarălungă și Strimbeanu s-au odihnit o săptămîină și...

Luni, ora 10. Lotul studenților craioveni și-a reunit forțele. Printre jucători întîlnim figuri noi în timp ce constatăm că alții nu mai sint sub culorile alb-albastre. Pe gazonul stadionului, noul preparator fizic, prof. C.

Oțel, care va lucra alături de C. Cernăianu și C. Deliu, pentru pregătirea fizică și a seniorilor și a tineretului, îi cheamă la lucru pe jucători, în timp ce C. Cernăianu ne prezintă lotul cu care va încerca, spune el, ca alături de cei ce au dobîndit la Constanța locul I, să obțină și o participare în Cupa U.E.F.A., după sfîrșitul acestui campionat. Dar să vă facem cunoștință cu numele celor ce compun lotul Universității: Oprea, Papuc și Guneș — portari; Niculescu, Deselnicu, Bădin, Velea, Ciocirlan, Sameș — fundași; Strimbeanu, Donose, Ivan, Kiss — mijlocași; Țarălungă, Niță, Oblemenco, Mincioagă, Bondrea, Stănescu, Marcu și Bălan — înaintași. Cine și de unde sint noii veniți? Guneș e un portar de 19 ani de la C.S.M. Sibiu, Kiss — 20 ani — mijlocaș de la Vulturii Textila Lugoj, Bondrea de la tineretul Universității, iar Stănescu, 19 ani, mijlocaș sau atacant, de la Metalul Tîrgoviște. Pe Bădin, desigur, îl cunoașteți. După patru ani la Petrolul, unde s-a afirmat, el pleacă la Craiova unde are de gînd să se impună iar atenției, ca fotbalist și să urmeze și o facultate (acum este elev în clasa a XII-a, la fără frecvență). Apropo de facultate,

Marcu a reușit la Științe economice, facultate pe care Strimbeanu a terminat-o acum, Velea a absolvit Chimia.

Universitatea trebuia să-și continue pregătirile la Rm. Vilcea. Condițiile cam improprii au făcut ca Cernăianu să opteze pentru Sinaia, unde studenții vor sta 8-10 zile, perioadă în care antrenamentele vor fi intercalate cu trei meciuri de verificare. Vă spunem că nu am mai văzut pe unii jucători ai Universității. Un grup a fost transferat la Electroputere (Bitlan, Tacoi, Berneanu, Tita și tinerii Dinu și Brînzan). Pîlcă a terminat facultatea și a plecat acasă la Constanța, Pîrnu s-a întors la Tîrgoviște. Neagu și Mincă au plecat la Reșița. După primul Universitatea regretă, dar motive personale i-au impus despărțirea de Craiova.

După aceste plecări și venituri, cum spuneam, au urmat primul fluier al antrenorului, primul antrenament și cele două jocuri cu Botev Vrața. Lotul craiovean a rămas la fel de puternic, de solid, iar media de vîrstă este excelentă: 23 de ani. Noul campionat este așteptat cu încredere. În aceste două săptămîni, îmi spunea Cernăianu, se va apăsa serios pe pedală pentru a se intra în formă. Studenții craioveni

STRIMBEANU

ținesc un loc bun în clasament. Sint și îndreptățiți s-o facă. Valoarea lotului de care dispune este un argument. Apoi Bădin va întări apărarea, iar atacul cu Țarălungă, cu Oblemenco și Marcu și i-ar dori mulți antrenori.

Constantin ALEXE

P. S. Două vești de ultimă oră și mai puțin plăcute: Papuc a trebuit să se opereze de menis, iar echipa a rămas fără medic. Doctorul D. Șerban s-a transferat la U.T.A.

I A CĂMPIONATULUI NAȚIONAL

PROBLEMELE SALE DE ECHIPĂ

deocamdată) în care nu
ci o achiziție spectaculoa-
si, lipseau Lupescu și Du-
tă piese șterse din eviden-
giuleștean, Lipseau și
Petreanu, aceștia însă
neavând încă minimu-
sar de pregătire pentru
un efort specific.

dreapta în locul lui Dinu și Dumitru III, extremă stângă retrasă, în locul lui Codreanu.

Jocul s-a schimbat în bine. Pascele s-au dirijat pe traiectorii mai utile, ritmul deplasărilor a crescut, „undoi”-urile cuplului de atacanți centrali, M. Stelian — Neagu, au devenit tot mai frecvente și mai per-

rămîne același jucător pe care se poate conta în orice moment... Linia de fundași, a suferit indiscutabil, o fisură mare prin absența lui Lupescu, dar Mușat promite să devină unul din oamenii de bază ai formației prin jocul lui sigur și dorința sa de afirmare. Alături de el, Pop, Boc și Codrea — pregătit bineînțeles — alcătuiesc un cvartet capabil oricînd să rivalizeze cu cele mai bune apărări din țară. Și apoi mai sînt Grigoraș și Stefan, doi aspiranți cerți la titularizare... La mijloc a plecat Dumitru. Eh, aici este încă „buba”, deși pentru două posturi sînt patru candidați: Dinu, Angelescu, Naom și Savu. Dintre noii veniți — ca să nu zicem achiziții — Naom este apt imediat să facă față pretențiilor primei echipe. Savu este încă o speranță, care se va confirma fără îndoială, dar deocamdată este totuși numai o speranță... Atacul începe să inspire mare încredere în zona sa centrală, acolo unde cuplul M. Stelian-Neagu, din ce în ce mai sudat, mai agresiv și mai eficient promite să devină unul din punctele forte ale formației. Extremele ridică însă probleme. Năsturescu și Codreanu sînt mai experimentați desigur, dar Petreanu și Dumitru III au de partea lor tineretea și perspectiva încadrării lor într-o idee de joc nouă, cu mai mari posibilități de exprimare pe plan tactic.

„Așadar, cam asta este situația lotului giuleștean în preajma noului an competițional. Bazil Marian pare mulțumit, dar nu e cine știe ce. Solicitat să-și spună cuvîntul, în legătură cu acest lucru, el se des-tăinuiește:

— Cantitativ stănm mai bine ca anul trecut. Valoric însă, numai rezultatele ne vor da cu adevărat răspunsul. Pînă atunci însă un lucru este sigur și anume că trebuie să muncim mai mult și mai bine decît am făcut-o pînă acum. Și cred că pînă la urmă vom reuși.

Mihai IONESCU

Dumitru III, Savu și Naom, cele trei achiziții giuleștene care țin-tesc titularizarea

l a început — continuînd aape în tot timpul prime-minute — într-o notă de minor, cu acțiuni lente, cu elementare de tehnică în- cu faze de poartă aban-ult înainte de ivirea posi-de finalizare. Pe undeva, șocului moral, resimțit l prin plecarea lui Dumit-anifestau evident, în ciuda că fiecare dintre jucători l caracterul ireversibil al lui, ca și necesitatea de a demnitate peste momentul echipei.

ză, Bazil Marian a dat ci-rumări și a efectuat trei i în formația de bază. Ră-a făcut schimb cu Radu-aom a trecut mijlocas

culoase. Curînd, au început să cadă și golurile.

În final, pe chipurile jucătorilor giuleșteni — marcate de obositoarea cheltuială de energie — a apărut lumina bunei dispoziții și a satisfacției, ca după o treabă dusă la bun sfîrșit. Bazil Marian era și el mulțumit de felul cum s-au mișcat, în general, băieții, dar privirea sa, puțin meditativă, trăda încă multe preocupări, înscrise dincolo de granițele prezentului, preocupări vizînd, desigur, apropiatul campionat și mai ales viitoarea participare a echipei sale în „Cupa cupelor”.

„Așadar — părea că gîndește antrenorul giuleștean — portarii nu ridică nici o problemă. Răducanu parcă s-a mai cumințit după avertismentele lui Angelo Niculescu cu echipa națională, iar Rămureanu

LUCRĂM DEGAJAT, AVEM MORALUL RIDICAT”

l convingerea că vom reuși im un „11” omogen care să scă de emoții chiar din prime ale campionatului. Vreau re seriozitatea, modul con-în care se pregătesc cu to-că plecarea lui Totoianu și „U” Cluj, a lui Ionescu la studențesc, Donici la F. C. Petre Gheorghe la Progre-reprezintă o pierdere pentru e a vrut a plecat. Mai im-este că cei care au rămas mai la C.F.R. Cluj sînt legați su-de club și vor depune toate e pentru o comportare bună. ament a început. Se lu-are, fa menajamente. În l gelor două careuri, antre-năresc modul în care se exe-ercițiile. Ea scurte intervale cite un sfat, cite un în-„Bine, Brețane! Șutează mai jocu! Petrescule, pasează

și cu dreptul și utilizează exteriorul”. Jucătorii trec în dribling printre ja-loane, pasează mingea, apoi o re-primesc și șutează la poartă. Este retransmisă cu mîna de Gadja, și exercițiul continuă pe latura opusă a terenului spre poarta apărată de Moldovan. Au trecut 30 de minute fără pic de odihnă. Jucătorii sînt lac de sudoare. Cîteva exerciții de re-ventre și la apelul doctorului T. Ră-

Sub directa supraveghere a doctorului C. Rădulescu, antrenorul, și Y. Răc-son, medicul echipei, jucătorii de la C.F.R. Cluj își autoverifică pulsul după efort

Foto: C. FERENC

Gheorghe NERTEA

CURSUL DE LA PIATRA NEAMȚ

O DEZBATERE UTILĂ A PROBLEMELOR DE ARBITRAJ

Săptămîna trecută, la Piatra Neamț s-a încheiat cursul de pregătire a cavalerilor fluerului organizat de F. R. Fotbal. În ultima zi a cursului, ANDREI RĂDULESCU președintele Colegiului central al arbitrilor de fotbal, ne-a furnizat cîteva amănunte despre această importantă acțiune din activitatea arbitrilor.

— La acest curs care s-a desfășurat între 30 iulie și 4 august, ne-a spus Andrei Rădulescu, au participat 38 de arbitri dintre care 7 de peste hotare, și 20 veniți din proprie inițiativă.

— Acum, la încheierea cursului, cum apreciați desfășurarea lui?

— În primul rînd, vreau să scot în evidență sprijinul substanțial pe care l-am primit din partea organelor sportive locale în crearea condițiilor pentru buna desfășurare a cursului. În al doilea rînd, remarc străduințele colectivului de conducere a cursului în organizare și competența de care au dat dovadă membrii acestui colectiv. Apoi, trebuie să arăt că în tot timpul a domnit o atmosferă bună, propice acumulării de noi cunoștințe, de dezbateri aprofundate a problemelor. Toți cursanții au fost disciplinați și au manifestat dorința de a învăța cit mai mult și cit mai temeinic, pentru ca în noul sezon competițional oficial să presteze numai arbitraje de bună calitate. Toate acestea ne conduc la concluzia că nu ne-am pierdut vremea în zadar, că bagajul de cunoștințe al arbitrilor a crescut și ei așteaptă cu nerăbdare să le dea val pe terenurile de fotbal.

Ce a cuprins programul?

— Programul a fost judicios întocmit, incluzîndu-se expuneri despre regulile de joc, discuții pe grupe, prezentarea unor filme de specialitate, precum și lecții practice, cu exemplificări pe teren cu ajutorul unor jucători care simulau diferite greșeli, iar responsabilul cursului, George N. Gherghe, și cei patru responsabili de grupe — O. Comșa, Gr. Birsan, V. Grădinaru și C. Nițescu —, au dat explicațiile corespunzătoare. Dintre temele expuse voi aminti doar câteva: „Deposdarea prin alunecare” și „Greșeli și incorectitudini” — ambele prezentate de G. N. Gherghe, „Ofsaiidul” de C. Nițescu și „Colaborarea între arbitri” de O. Comșa.

Au mai fost dezbătute și alte probleme?

Da. Ne-a preocupat, în mod deosebit, uniformizarea aplicării sancțiunilor pe terenul de joc, disciplina jucătorilor, maniera de conducere a unei partide, pregătirea fizică a arbitrilor, precum și colaborarea ce trebuie să existe în cadrul brigăzii ce conduce un meci. De asemenea, au fost comunicate noi decizii ale F.I.F.A.-ei. Mă voi referi doar la una dintre ele, cea despre articolul 3, care a fost modificat aproape în întregime. În decizie se arată că înlocuirea unui jucător poate fi făcută numai pe linia mediană și reluarea jocului se face numai după ce cel înlocuit a părăsit terenul.

Despre utilitatea cursului ne-am vorbit și oaspeții de peste hotare. Iată cîteva aprecieri: „A fost un curs foarte reușit. Disciplina arbitrilor români este impresionantă. Problemele tehnice au fost foarte bine dezbătute și ceea ce este important constă în faptul că problemele s-au discutat mai mult în seminarii” (Mitko Ciucov — arbitru F.I.F.A., instructor în Comisia de arbitri din Bulgaria); „Programul a fost bine întocmit. Consider că acest curs va fi folositor atît pentru arbitrii români cit și pentru cei străini” (Vedat Sigindere — membru în comitetul de conducere al arbitrilor din Turcia).

Pompiliu VINTILA

PALMARESUL CUPEI MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Cu o săptămîna înaintea începerii campionatului, trei echipe bucureștene (Dinamo, Steaua și Sportul studențesc) și una din provincie (Steagul roșu) vor face o repetiție generală în cadrul celei de a VI-a ediții a Cupei Municipiului București. Fără discuție că cele patru competitori vor folosi prilejul pentru a supune la examen formațiile cu care intenționează să înceapă noua stagiune, inclusiv jucătorii transferați în perioada recent încheiată.

Cum se știe, în prima zi — de la ora 18 pe Stadionul „23 August” — se vor disputa partidele St. roșu — Sp. studențesc (Rapid fiind plecată în turneu în Spania) și Dinamo — Steaua, iar a doua zi — de la aceeași oră și pe același stadion — se vor întîlni echipele învinse între ele și — în continuare — în finală echipele învingătoare.

Pînă acum, trofeul a fost cucerit de cite două ori de Rapid și Steaua și odată de Dinamo. Iată o succintă prezentare a palmaresului acestei interesante competiții:

• Ediția I — 1967: S-a jucat după clasică formula a jocurilor eliminatorii. Echipa Dinamo a dominat turneul, cîștigînd ambele jocuri cu aceeași scor, după ce fusese condusă la pauză cu 2-0! Rezultatele: Dinamo — Rapid 3-2 (0-2) și Steaua — Progresul 9-0 (3-0). Pentru locul 3: Progresul — Rapid 2-0 (1-0). Finala: Dinamo — Steaua 3-2 (0-2).

• Ediția II — 1968. Formula nouă de disputare: prin adăunare de puncte și goluri cu echipele de tineret-rezerve. Cîștigătoare: Steaua, la egalitate de puncte cu Dinamo, dar cu golaveraj superior (6-1). Rezultatele: Steaua — Rapid (tineret-rezerve) 5-0 (2-0); Steaua — Rapid (primele echipe) 1-1 (0-0); Dinamo — Progresul (tineret-rez.) 1-1 (1-0); — Dinamo — Progresul (echipele prime) 2-0 (2-0).

• Ediția III — 1969. Revenirea la vechiul sistem de disputare (jocuri eliminatorii), dar cu aplicarea de lovituri de la 11 m, în caz de egalitate. Învingătoare: Rapid. Rezultatele: Progresul — Dinamo 2-1 (2-0); Rapid — Steaua 1-1 (0-1), 6-5 la 11 m. Pentru locul 3: Steaua — Dinamo 2-2 (1-0), 6-4 la 11 m. Finala: Rapid — Progresul 1-0 (1-0).

• Ediția IV — 1970. Competiția s-a disputat fără Dinamo, plecată în turneu peste hotare. A fost înlocuită cu St. roșu. Cîștigătoare: Rapid. Rezultatele: Rapid — Steaua 1-0 (0-0); St. roșu — Progresul 2-2, (2-1), 6-3 la 11 m. Locul 3: Steaua — Progresul 4-0 (2-0). Finala: Rapid — St. roșu 3-1 (1-1).

• Ediția V — 1971. Revelația a fost echipa de tineret a lui Dinamo, dar întrecerea a fost cîștigată de Steaua. Rezultatele: Steaua — Dinamo (tin.-rez.) 0-0, 2-1 la 11 m. Politehnica Iași — Rapid 2-2 (1-2), 7-6 la 11 m. Locul 3: Dinamo (tin.-rez.) — Rapid 1-1 (0-0), 5-4 la 11 m. Finala: Steaua — Politehnica Iași 4-0 (1-0).

PE TEREN, VORBA MEA A FOST... FLUIERUL

Intotdeauna, ca arbitru, am privit în față cum se întrec două culori, nu două echipe, nu 22 de jucători. Asta înseamnă că m-am străduit să fiu mereu obiectiv și drept. Și dacă totuși, firește, unii au fost uneori nemulțumiți, mă consolez cu gândul că nu există om perfect și, cu atât mai puțin, arbitru perfect. Și că, dincolo de acel scurte „humanu est”, rămân cu convingerea fermă că mi-am făcut datoria față de mine însumi, față de fotbal.

Aceste cuvinte, exprimând un adevărat crez și, în același timp, sentimentul datoriei împlinite, le-a rostit arbitru internațional Cornel Nițescu, în ziua ultimului joc oficial condus în campionatul nostru, înaintea retragerii sale din activitatea competițională. Asta se întâmpla într-o duminică de la sfârșitul lui iunie, pe stadionul din Constanța, la capătul meciului Farul — Universitatea Craiova. Un fel de „omega”, după 21 de ani în slujba regulamentului și a spiritului de dreptate pe terenul de fotbal.

Dar începutul cum a fost? Cornel Nițescu privește ca și

cum ar fi vrut să transfere dintr-o dată tot trecutul la prezent și răspunde cu o voce în care se ascunde discret o undă de melancolie:

— Greu, așa cum sunt toate începuturile. Am debutat în campionatul orașesc în anul 1951 și de atunci s-au adunat, la un loc, până azi, mai bine de 900 de meciuri, poate chiar o mie. În 1956 am condus prima întâlnire divizionară A, la București, C.C.A. — Progresul Oradea (6-0), și apoi încă multe altele, în total peste 250. În anul 1964, după Olimpiada de la Tokio, mi s-a acordat ecusonul F.I.F.A., distincție care, la acea dată, nu o mai primise decât un singur arbitru român, Mihai Popa. Aceasta ar fi, să spunem, esența realizărilor mele în cele două decenii de activitate, în calitate de cavalier al fluierului.

— Și învățămintele, sau concluziile de ordin practic?

— Cea mai importantă dintre ele mi se pare a fi aceea că arbitrajul este o treabă foarte serioasă și nu o simplă distracție. De aici și obligativitatea unei pregătiri teoretice temeinice și a unei condiții fizice superioare, care să-ți permită a fi permanent în măsură de a lua cele

mai bune decizii în interesul jocului.

— Există o anumită „cheie” a succesului în arbitraj?

— Da. După mine, această cheie presupune trei lucruri. Primul, este obiectivitatea, față de care nici cei mai recalcitranti jucători nu răspund, de regulă. Al doilea, este prevenirea infracțiunilor, care amenință desfășurarea normală a întrecerii. Pentru aceasta trebuie să știi să fracționezi jocul, ori de câte ori există tendință pentru neregularități și să-l lași liber, atunci când constăți că jucătorii sunt ocupați de a-și disputa corect șansele. Și, în sfârșit, ca arbitru, este bine să știi a purta cu jucătorii un dialog diferențiat, în funcție de tipul și trăsăturile morale ale acestora. Într-un fel, deci, te adresezi unuiia disciplinat și într-alt fel unui altul recalcitrant. Și într-un caz și în altul, dacă se poate, cu cea mai mare economie de vorbe. În ce mă privește, pe teren, vorba mea a fost fluierul.

— Ați adunat, desigur, în acești 21 de ani de arbitraj, multe amintiri în care sînt înscrise întâmplări, oameni și fapte. Cîteva dintre a-

CORNEL NIȚESCU

cestea v-ați rămas, poate, de neuitat.

— Cîteva, bine zis. Pentru că, altfel, dacă le-aș aduna pe toate, aș putea scrie chiar o carte. Din care n-ar lipsi, firește, unii jucători cu o comportare exemplară ca Dinulescu, Ene I., Constantin, Greavu, Nunweiler III, Jenei, Lereter. Sau echipe ca UTA, preocupată, în primul rînd, de jocul propriu, nu de

cel al adversarului și nici de arbitraj. Și tot aici, la acest capitol al amintirilor, aș vrea să citez două întâmplări pline de semnificație. Prima, petrecută în timpul unui meci arbitrat în R.F.G., în cadrul căruia am anulat un gol, înscris neregular de Libuda și care a atras vehemente proteste din partea acestuia. În seara meciului, însă, după ce partida a fost retransmisă la televiziune și faza în discuție elucidată, m-am pomenit cu Libuda venit să-și ceară scuzele de rigoare pentru atitudinea sa din teren. Cea de a doua întâmplare s-a petrecut la Atena. În minutul 90 al partidei Olimpiakos — Spartak Plovdiv l-am eliminat din joc, pentru un gest nesportiv, pe răsăritul publicului, Sideris. Și conducătorii clubului grec nu l-au mai invitat pe acesta la banchetul care a avut loc după terminarea meciului. Semnificativ, nu?

...Secvențe din bogatul album al aducerilor aminte.

La 51 de ani, apreciatul contabil șef al întreprinderii „Drapelul roșu” din Sibiu, Cornel Nițescu, unul dintre marii arbitri români de după război, a părăsit activitatea oficială divizionară, pe poarta de onoare a fotbalului nostru. Adică, așa cum stă bine laureatilor.

Mihai IONESCU

Mircea Rădulescu și fiul său Valentin, sau prezentul și viitorul

Fundașul stînga de pînă mai ieri al echipei Sportul studentesc deține o performanță rară în felul ei: a slujit timp de 13 ani consecutiv formația studențescă bucuresteană îmbrăcînd tricoul alb-albaștrilor de peste 300 de ori în meciurile susținute numai în Divizia B. Și iată-l astăzi pe Mircea Rădulescu, la cei 31 de ani, tocmai cînd echipa pe care a slujit-o cu atîta sîrguință a promovat în Divizia A, abandonînd activitatea de performanță, lăsînd locul liber în formație unui tânăr blondul plin de direc-

ție, greu de depășit pe gazon, suflul echipei, așa cum le plăcea coechipierilor să-i numească, a făcut doar o rocadă, înlocuind tricoul de jucător cu treningul antrenorului. De fapt una din cauzele renunțării la tricoul cu nr. 4 a fost atașamentul față de profesia de antrenor pe care a îndrăgit-o de foarte multă vreme. Și crezul său s-a împlinit. Acum se află la conducerea tehnică a echipei de tineret-rezerve Sportul studentesc, acolo unde s-a apreciat utilitatea sa. În cei 13 ani, i-am putea numi ai fidelității față de Sportul stu-

13 ANI DE FIDELITATE

dențesc, nu s-ar putea spune că lui Mircea Rădulescu nu i s-au oferit posibilități multiple de a juca în diverse echipe de Divizia A. Dar el a respins ofertele și a preferat să se antreneze mai departe în cartierul C.A.M., pe „Politehnica”, stadionul unde a crescut, deopotrivă, bucurii și insatisfacții.

Copilaria și-o petrece în cartierul Chibrit, unde face cunoștință cu primele deprinderi ale... mingii de cîrpă. În fiecare după-amiază, în incinta fostului hipodrom unde străjuiesc astăzi complexul expozițional din Piața Ștefiei, joaca se încheia odată cu asfințitul. Treptat, stadionul îl atrage și pașii îl poartă peste șine, în Glușești. Devine pitic, apoi junior la Rapid, avîndu-l antrenor pe I. Costea și colegi de echipă pe Ion Ionescu și Dan Coe. Abia împlinise 18 ani și dragostea pentru sport triumfă. Susține examenul de admitere la Institutul de educație fizică, unde reușește cu brio. Devenit student, se transferă la Știința București și prinde echipa într-un timp record, unde se titularizează ca fundaș stînga. Diminețile la facultate, după-amiezele la antrenament — iată unicele preocupări ale studentului M. Rădulescu. Termină facultatea cu o medie foarte bună și datorită competenței profesionale și seriozității care îl caracterizează este cooptat în rîndurile corpului didactic în funcția de asistent la catedra de fotbal unde se află și astăzi im-

preună cu șefii de lucrări M. Bîrsan, I. Motroc și C. Simionescu. Aici a îndrumat pașii a sute de studenți — jucători de performanță — care au devenit ulterior profesori de educație fizică și antrenori de fotbal. Biografia lui sportivă nu conține performanțe de răsunet. Unica, dar cea mai de preț la care a rivalizat M. Rădulescu timp de 13 ani, a fost să contribuie la promovarea echipei Sportul studentesc în Divizia A, vis pe care și l-a realizat. De fapt, trăsăturile de caracter ale profesorului M. Rădulescu sînt pregnante reliefate de toți foștii lui coechipieri care s-au perindat pe la echipă. Lucescu, Pigulea, Hagagian, Ion Ionescu, D. Popescu, Ciornoavă, Angelescu și mulți alții îl caracterizează în două cuvinte: „Un exemplu pentru noi toți”.

Cînd a fost numit în funcția de antrenor la echipa de tineret n-a avut nici o clipă de ezitare. Își cunoștea posibilitățile și simțul pedagogic dobîndit în cei șase ani de practică profesională la catedra de fotbal a I.E.F.S.-ului, dar mai cu seamă, știa de ce sînt în stare niste băieți de care nu s-a auzit încă, dar care manifestă pasiune și adevărate pentru clubul Sportul studentesc. Și Rădulescu se referă la portarul C. Marian, la mijlocășii I. Mihalache și Gh. Radu și la atacanții L. Stroie, E. Tevi și M. Iorga, tineri despre care crede că vor bate foarte curînd la porțile primei formații.

În legătură cu meseria de antre-

nor, M. Rădulescu face următoarea remarcă: „Eu îți ofer posibilitatea deplină afirmării a personalității. Un adevărat antrenor trebuie să fie un om fără cursur, căci este exclus să te ocupi de niște tineri cu un caracter robust atîta timp cît tu ca pedagog ai anumite fisuri de ordin moral. Și încă ceva. Cu cît un antrenor reușește să se debaraseze de subiectivism cu atît mai repede poate viza progresul, iar rezultatele pozitive vor apare negreșit”.

Acesta este Mircea Rădulescu, fostul fotbalist, actualul asistent și antrenor, dirz și întreprinzător, convins de reușită, și întotdeauna călăuzit de gânduri îndrăznețe. Și ea o completare a profilului antrenorului, el nu se sfiește să spună că în viață nu trebuie să te consideri niciodată atotștiutor. „Fotbalul a devenit astăzi o știință, iar cine nu e la curent cu noutățile va fi treptat depășit de evenimente. Eu cred că o mare parte din succesul promovării Sportului studentesc în Divizia A se datorează celor afirmate de mine. Mă refer la Ion Motroc, care are vocație pentru meseria de antrenor și care nu s-a abătut nici o clipă de la hotărârile sale, fiind preocupat în permanență de noutăți. Personal, am avut ce învăța de la el. Or, cum Motroc a rămas, în continuare la cîrma echipei, fiind foarte îndrăgit de jucători, plus ambiția care caracterizează formațiile promovate, toate acestea la un loc mă fac să cred că Sportul studentesc va avea, în campionatul care se apropie, o comportare peste așteptări.”

Gheorghe NERTEA

MIHAI JIJIC: „IVANSUC ȘI MANOLACHE? AMÎNDOI AU PLECAT DE LA MINE!”

Eram copil cînd am auzit pentru prima dată de Jijic. De MILAI JIJIC, centrul înaintat la U.D.R. Mi-l închipuiam înalt, solid dar suplu, din doi pași în fața porții, din al treilea mărind golul, goluri... Sînt acum fată în față cu Misa-bad. Nu mai este suplu, dar e — așa cum îl vedeam — fără să-l cunosc — înalt și solid. Birzava curge pe undeva, pe aproape. Vălușul, răscolit de calacisti și canoisti, e mai departe. Noi discutăm însă despre fotbal, despre C.S.M., despre Reinhardt, despre vechiul și noul fotbal resitean.

— Esti resitean, Misa-bad? — Nicidecum! Timișorean get-beget. Dar am și uitat de cînd sînt la Resița. Și soția e timișoreană, dar la Resița m-am simțit bine, foarte bine. Cred că nîl nu mi-ar mai plăcea la Timișoara. Aici totuși lumea mă cunoaște, aici sînt toți cei din familia mea.

— Si aveți o familie numeroasă?

— Nici nu-l mai ști numărul!

— I?

— Am copiii mei și li am și pe cei ce l-am învățat fotbal. Și cineva știe. Din 1953 și pînă acum... Treceți numai cîte 30 pe an — cîteva mîinii — și faceți calculul... Cînd trec pe strada

mă saluta toți, unii s-au căsătorit și acum îi văd tot bal pe copiii lor.

— Vreunul dintre ei au jucat la C.S.M.?

— D-apoi cum! Au jucat și în echipa națională. Ca de pildă Ivansuc și Manolache. Amîndoi au plecat de la mine. Mai notați-i pe Boceanu, fost portar al echipei naționale de juniori, Varga de-l și acum atacant central la C.S.M., Sporea, Scinteie, Foale, Grizea, Guțu și cîți și mai cli...

Discuția alunecă apoi spre „perioada U.D.R.”:

— Doi ani la rînd, în 1938 și 1939, U.D.R. s-a clasat de fiecare dată pe locul IV în Divizia A. Cece ce-l doresc din tot sufletul și lui Reinhardt. Aveam o echipă bună: Răduș, în portă, Fodor și Alasu — fundași, Neagrău, Cipai, Lakatos — mijlocasi, iar în atac Micu sau Todor Petru, Păcuraru, Spielman, Jijic, adică eu și Kőnig.

— Cum ar arăta o echipă alcătuită din cei mai buni jucători pe care i-au văzut dumneavoastră aparînd culorile Resiței?

— Au fost mulți jucători buni aici, la noi. Din cei pe care-i știu eu din 1933 încolo, echipa ar fi cam așa: Boceanu — Chibău, Teodorescu, Alasu — Neagrău, Apra (mi-l pot pune pe Grozăvescu, fiind că e cîmărele meu) — Iorga, Oprea, Ursan, Jijic, Dura.

Cred că asta ar fi cea mai fatidică.

— Care credeți că au fost cele mai fericite momente ale activității dv., de sportiv?

— E greu să alegi, după o viață de om, cel mai fericit moment. Pentru că fericirea e relativă. Acum vreo 30 și mai bine de ani cea mai fericită zi a fost aceea cînd am debutat în prima divizie. Apoi cînd am marcat primul gol. Apoi cînd am văzut că elevii mei au ajuns în echipa națională. Am fost fericit și cînd C.S.M.-ul nostru a cucerit „Cupa României” în 1954, mai ales că eu antrenam echipa. Acum am fost fericit cînd am promovat din nou în A. Dar vă pot spune că am așteptat cu sufletul la gură rezultatele campionatelor europene de popice-juniori disputate anul trecut în mai, la Galați. De ce? Mă veți întreba. Pentru că partidul și fata mea, Ildico, iar cînd radioul mi-a adus vestea că a ieșit campioană a Europei la simpo și la echipă... vă închipuiți!

— Înseamnă că sînteți o familie de sportivi.

— Desigur. Băieții mei n-au jucat fotbal? Cel mare, Gheorghe, mă ajută ca antrenor la centrul nostru de copii.

— Există condiții bune de pregătire pentru tinerii fotbaliști, aici, la Resița?

— Terenul de-ar fi mai bun... Cel de zbură, atunci cînd

plouă se cam noroiește, cînd au ploaia e praf de nu vezi mingea. Si cu toate acestea vin copii, vin fiindcă le place fotbalul. Acum am în grijă

43 de copii între 12-14 ani. Mă veți întreba care dintre ei sînt cei mai buni, cei mai talentați. Iar eu n-am să știu eu care să încep:

Mihai Jijic și „copiii” săi

toți sînt la fel de dotați. Ca de pildă Sirbulescu, Gheorghe, Irmla, Mircea Alexe, Robert, Pessac, Tudose, Galea, Ușu, frații gemeni Bulucea, Boceanu și alții. Dacă vor fi cîmăși și se vor pregăti, eu cred că echipa noastră are asigurări cel puțin vreo 10 ani neîntrerupți în Divizia A.

Am mai discutat multe cu Mihai Jijic. Despre meciurile de altădată cu Venus, despre orle petrecute singur, la antrenament, pe vremea cînd era antrenor (pînă la ora 15 lucrăm, apoi mă duceam la teren: copiii îmi centrau, iar eu suiam la poartă), despre ascunsa cu care treceam pe lângă ei? Cînd mă duceam la școală, la noi, la Timișoara, în carierul fabricii, tot într-o goană o tîneam: băteam mingea și ocoleam trecătorii. Tot așa și cînd eram pe teren, făceam 1-2-uri, cum ar fi numite acum?), despre driblingul lui Bogdan, salturile de pantecă ale portarilor David și Pavlovič, despre ostentia cu Opel. Și despre cîte altele. Mihai Jijic ar fi avut foarte să scrie o carte dar marturisesc că activitatea personală n-o mai are, l-a băgat-o pe foc fier și Gheorghe cînd era mic...

Mihai IONESCU

**PARTIDE DISPUTATE,
JUCATORI
DE PERSPECTIVĂ**

Timp de zece zile, căminul nr. 11 din marele complex studențesc timișorean a fost reședința celor nouă delegații, participante la cea de a VI-a ediție a „Turneului Prietenia”. S-au creat și cimentat relații noi, sincere, de amicitie, de colaborare fructuoasă, între tinerii jucători din Cehoslovacia, R.P.D. Coreeană, Cuba, Bulgaria, Republica Democrată Germană, Polonia, U.R.S.S., Ungaria și România, făcându-se pași însemnați pentru apropierea dintre cei mai buni juniori fotbaliști ai acestor țări prietene.

În același timp, turneul propriu-zis, organizat de federația noastră de fotbal, în colaborare cu C.J.F.F.S. Timiș (excepție făcând doar dezinteresul manifestat de forurile sportive arădene pentru meciurile programate în orașul de pe Mureș) a întrunit sufragii unanime, majoritatea partidelor disputate desfășurându-se pe coordonatele fair-play-ului, ridicându-se la un nivel tehnic apreciabil. România — Cehoslovacia, Ungaria — R.D.G., Bulgaria — R.P.D. Coreeană, Polonia — România, România II — Polonia, Cuba — Ungaria, iată câteva dintre meciurile care au satisfăcut în totalitate, echipele practicând un fotbal spectaculos, punctat cu faze dramatice de poartă, cu goluri de kinogramă, năplădite la scenă deschisă.

Echipa noastră, beneficiind și de avantajul de a juca în fața propriilor suporteri, a reușit, până la urmă, să se impună în turneu, să-l câștige. Nu însă fără a depune eforturi destul de mari. Mai ales în partida finală, în fața ambițioasei și tenacei formații bulgare. De o căldură primă din partea spectatorilor s-au bucurat reprezentativa Cubei (o echipă cu jucători masivi, posesori ai unei tehnici individuale apreciabile) și 11-le cehoslovac, cel mai tânăr dintre toate, alcătuit din fotbaliști extrem de rapizi și inventivi în joc. Dintre celelalte echipe — Ungaria, R.D.G., U.R.S.S., Cehoslovacia, Polonia — ultima, cu toate că s-a clasat pe locul... 9, a fost considerată cea mai tehnică, evoluind spectaculos în teren, fără să găsească însă drumul spre gol. Diferențe mari între toate echipele n-au existat totuși. Stau mărușă scorurile strîmbe înregistrate, atât în grupe, cât și în meciurile din ultima zi a competiției, pentru definirea clasamentului general. Pentru desemnarea unui învingător, trei din aceste partide au necesitat prelungiri, recurgându-se, în cazul meciurilor U.R.S.S. — R.D.G. și R.P.D. Coreeană — Cehoslovacia, pentru departajare, la executarea unor serii de penalty-uri. Iată, așadar, argumente, citiva doar, în sprijinul afirmației că turneul și-a atins și din acest punct de vedere scopul propus.

Citiva jucători de real talent, cu mari perspective de promovare într-un viitor apropiat, au atras atenția tehnicienilor care au urmărit evoluția echipelor. Este vorba de portarii Ciurea (România I), Palinkas (Ungaria), Mora (Cuba), de apărătorii Kurbanov (Bulgaria), Korsunov și Veretinski (U.R.S.S.), Naghi (România I), Kosa (Ungaria), de mijlocașii Rubio și Delgado (Cuba), Tronkov (Bulgaria), Seveev (U.R.S.S.), de atacanții Răducanu (România), Zuniga, Pereira și Perez (Cuba), Nyilasi și Iankovics (Ungaria), So Von Ciok (R.P.D. Coreeană), Suran (Cehoslovacia), Sevcuic (U.R.S.S.), Riedeger (R.D.G.), Wojtowicz (Polonia), Kondov (Bulgaria) și încă mulți alții.

Comportarea foarte bună a acestora pe terenurile din Timișoara, Reșița, Caransebeș, Lugoj, Sinicola Mare a impresionat, lăsînd să li se întrevadă reale posibilități de progres.

- În cele 26 de meciuri jucate pe stadioanele din Timișoara, Arad, Lugoj, Reșița, Caransebeș și Sinicola Mare s-au marcat, în total, 62 de goluri. Din acestea, cele mai multe au fost înscrise de atacanții bulgari: 10.
- Ciurea — Coigă, Naghi, Negrudu, Chivu, a fost apărarea cea mai sigură. A primit, în cinci meciuri, doar două goluri și ambele în partida cu U.R.S.S., în care Chivu nu a jucat.
- Satisfacție... În extremis pentru Die Savu, antrenorul echipei noastre secunde. De abia în ultimul meci, cel cu Polonia, echipa sa a jucat foarte bine. Cu toate că a pierdut la limită.
- Dr. Untea, medicul echipelor noastre, a fost una dintre persoanele cele mai simpatizate de toate delegațiile. Pentru că nu și-a preocupat nici un efort, atunci cînd a fost nevoie de ajutorul său, pe teren, în cazul unor accidente, sau la... cantina pentru fixarea meniurilor pe placul tuturor.
- Cu doi mijlocași de valoare a lui Dumitriu și Ion Ion, din câmpul de anul trecut, am fi marcat la acest turneu un număr dublu de goluri... afirma îngîndurat, după finală, antrenorul C. Ardeleanu.
- România I este singura echipă care a cîștigat de două ori (turneul „Prietenia”. Celelalte ediții au revenit formațiilor Bulgariei, Iugoslaviei, R.P.D. Coreene și Cehoslovaciei.

O fotografie de album: învingătorii, după cîștigarea Turneului „Prietenia”

FĂRĂ DUBII

Pe stadionul timișorean „1 Mai” s-a disputat duminică după-amiază finala celei de a 6-a ediții a tradiționalului turneu de fotbal rezervat echipelor reprezentative de juniori din țări socialiste. S-au întâlnit în cadrul acestui ultim act al competiției echipele României și Bulgariei, două dintre formațiile cele mai îndreptățite la cîștigarea trofeului. Facem această afirmație gîndindu-ne la faptul că atât prima noastră formație, cit și 11-le bulgar s-au dovedit a fi pe parcursul turneului cele mai bine puse la punct, manifestînd — în partidele din grupe — pre-

dilecție spre jocul tehnic, simplu și eficient în fața buturilor adverse. Echipa antrenată de prof. Constantin Ardeleanu a marcat în cinci meciuri șapte goluri și a primit două. Accidentarea lui Răducanu și fuga și scăderea potențialului fizic spre final au privit-o de un randament mult mai eficient și în ultimele două partide ale turneului, cele cu U.R.S.S. și Bulgaria, în care a fost pusă în reală dificultate de adversari cu un gabarit impresionant. De altfel, la acest capitol, al forței, jucătorii bulgari s-au dovedit a fi inabitabili în partida finală, ei reu-

sind să-i domine mare parte din timp pe Ciurea, Naghi, Sumulanschi, Răducanu și coechipierii lor printr-o mare risipă de energie. N-au reușit însă să concretizeze nici una dintre cele câteva mari ocazii de gol pe care și le-au creat din cauza irascibilității, lipsei de concentrare, preocupării pentru proteste la fiecare decizie a arbitrilor. Nervozitatea lor a izvorit în fond, dintr-o proprie mare greșală, cînd la începutul reprizei secunde au executat direct în gol o lovitură liberă indirectă, de la marginea careului, Ciurea lăsînd intenționat mingea să intre în poartă!

Preocupări mai mult de joc, juniorii bulgari poate că ar fi reușit până la urmă mult mai mult decât au încercat să obțină prin lamentări și o întreagă suită de gesturi nesportive.

Dar, repetăm, echipa noastră, chit că n-a etalat în finală toate rezervele de care dispune — cum a făcut-o în meciurile cu Cehoslovacia, Cuba și Polonia, cînd a cules aplauze la scenă deschisă — a cîștigat absolut meritat, înscrîndu-și pentru a doua oară numele pe tabloul învingătoarelor în această prestigioasă competiție, la startul căreia se aliniază, în fiecare an, citiva dintre cele mai puternice reprezentative de juniori din Europa.

DOCUMENTAR

În numărul trecut al revistei am publicat rezultatele înregistrate în primele trei zile ale turneului, începînd vineri 28 iulie, în zilele de 1, 2, 3 și 4 august au fost programate următoarele meciuri din cadrul grupelor. Iată rezultatele:

GRUPA A

U.R.S.S. — Cehoslovacia 0-0.
Polonia — România I 0-2 (0-0).
Au marcat: Iuga (min. 42) și Răducanu (min. 78).
Cuba — U.R.S.S. 1-0 (0-0). A marcat: A. Perez (min. 71).
Polonia — Cehoslovacia 0-1 (0-0).
A marcat: Suran (min. 70).
U.R.S.S. — România I 2-0 (1-0). A marcat: Homeaev (min. 7 și 43).

CLASAMENT
1. România I 4 3 0 16-2 6 p.
2. Cuba 4 3 0 14-2 6 p.
3. U.R.S.S. 4 2 1 13-5 3 p.
4. Cehoslovacia 4 1 1 2-5 3 p.
5. Polonia 4 0 0 4-6 0 p.

GRUPA B

R. D. Germană — Ungaria 0-0.
Bulgaria — România II 2-1. Au marcat: Bojadjev (min. 29), Kamburov (min. 75 din penalty) și Zamfir (min. 46).
R.P.D. Coreeană — Ungaria 2-2 (2-0). Au marcat: So Von Ciok (min. 13 și 34), Forinics (min. 36) și Naghi (min. 72).
România II — R. D. Germană 0-3 (0-2). Au marcat: Schmidt (min. 8), Schade (min. 12) și Weber (min. 68).
Bulgaria — Ungaria 2-0 (1-0). Au marcat: Tronkov (min. 32) și Kondov (min. 53).
România II — R.P.D. Coreeană 0-1 (0-0). A marcat: Hurlo (min. 62, autogol).

CLASAMENT
1. Bulgaria 4 4 0 10-2 8 p.
2. Ungaria 4 1 2 5-4 4 p.
3. R. D. Germană 4 1 2 4-3 4 p.
4. R.P.D. Coreeană 4 1 2 4-5 4 p.
5. România II 4 0 0 1-9 0 p.

Partidele finale pentru definitivarea clasamentului general — locurile 1-10 — s-au disputat duminică 6 august, înregistrîndu-se următoarele rezultate.

România I — Bulgaria 1-0 (1-0).
A marcat: Răducanu (din 11 m).
Cuba — Ungaria 2-1 (1-1).
Au marcat: Zuniga, Sotolongo și Nyilasi.

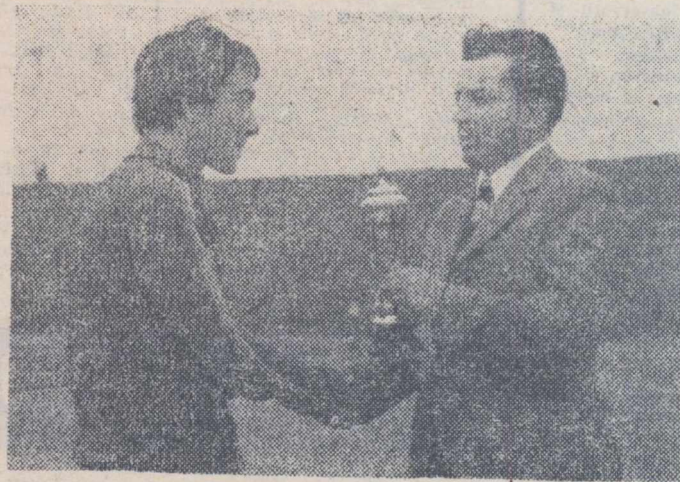
U.R.S.S. — R. D. Germană 1-1 (0-0). Au marcat: Homeaev și Hamlow, 6-2 scor final, după executarea a cîte 5 penalty-uri.
Cehoslovacia — R.P.D. Coreeană 1-1 (1-0). Au marcat: Kirsot și La Von Mu. 2-5, scor final după loviturile de la 11 m.
Polonia — România II 3-2 (1-1). Au marcat: Galant, Kupeenik, Htaoif, respectiv Vrinceanu și Gorgorin.

CLASAMENTUL FINAL

1. România I: 2. Bulgaria: 3. Cuba: 4. Ungaria: 5. U.R.S.S.: 6. R.D. Germană: 7. R.P.D. Coreeană: 8. Cehoslovacia: 9. Polonia: 10. România II.

GOLGETERII

5 goluri: M. Răducanu (România I)
3 goluri: Tronkov și Kondov (Bulgaria), Homeaev (U.R.S.S.)
2 goluri: Kurbanov (Bulgaria), So Von Ciok (R.P.D. Coreeană), Suran (Cehoslovacia).

I. Alexandrescu, secretar general al F.R.F., înmînează lui M. Răducanu „Cupa celui mai eficient jucător”

LAUREAȚII TURNEULUI

- „Trofeul Prietenia” a revenit echipei României, cîștigătoare a competiției. Bulgaria și Cuba, clasate pe locurile 2 și 3 au primit cite o cupă din partea federației noastre de fotbal.
- Trofeul fair-play a fost cîștigat de echipa Uniunii Sovietice.
- Premiul oferit celei mai linere echipe a intrat în posesia formației R.P.D. Coreene.
- Printr-un sondaj făcut în rîndul tehnicienilor care au vizionat jocurile — Polonia a fost decretată drept cea mai tehnică echipă.
- În sfîrșit, Marcel Răducanu, atacantul central al echipei noastre, a primit cupa mențea celui mai eficient jucător.

România I — Bulgaria 1-0 (1-0)

A MARCAT: Răducanu (din penalty).

ROMANIA I: Ciurea — Coigă, Naghi, Negrudu, Chivu — Sumulanschi, Pap — Crisan (min. 54 Patak), Răducanu, Iuga (min. 64 Rignia), Stan.

BULGARIA: Kamburov — Angelov, Djerdjenski, Nenkov, Ivanov — Tronkov, Ganev — Bolagiev, Kondov, Marev, Kurbanov.

A ARBITRAT bine Ferenczi Vince (Ungaria).

OPINII

Despre turneu (modul cum a fost organizat, nivelul tehnic al partidelor, valoarea jucătorilor, arbitrajul) am solicitat citiva aprecieri unor antrenori și conducători de delegații:

„Turneul a fost foarte bine organizat, ne-a spus Fr. Elias, conducătorul delegației cehoslovace. În acest timp, consider că și-a atins scopul, reușindu-se o apropiere între tinerii jucători care au legat aici, la Timișoara, prietenii trainice. Cit privește nivelul fotbalului pe care l-am văzut, trebuie să spun că mi-au plăcut în mod deosebit meciurile Ungaria — R.D. Germană, România — Cehoslovacia și Bulgaria — R.P.D. Coreeană. S-a jucat deschis, ofensiv, spectaculos...”

„În acest Turneu Prietenia se pot verifica realmente numeroși jucători pentru meciurile oficiale viitoare — sublinia Evghenii Leadnii, antrenorul echipei U.R.S.S. Noi nu am putut aduce la turneu citiva jucători foarte buni, rămăși acasă să dea examen. Am văzut, însă, pe parcursul turneului, elemente de cîrta valoare. Răducanu (România) a fost excelent în meciul cu Cuba. În finală m-a dezamăgit însă. Am mai remarcat, ca jucători de perspectivă, pe Djerdjenski (Bulgaria), Palinkas (Ungaria), Kupevics (Polonia), Pereira (Cuba)”.

„Si de această dată, ca întotdeauna de altfel, m-am simțit foarte bine în România, am fost foarte bine primit și mi s-au oferit toate condițiile pentru a ne pregăti — a ținut să remarce Dimitrie Dolciov, antrenorul formației Bulgariei. Turneul m-a ajutat mult să cunosc posibilitățile echipei și sint multumit de comportarea jucătorilor mei, de faptul că au arătat, aproape în fiecare meci, un fotbal bun, aplaudat. M-a surprins ineficiența Cehoslovaciei și, mai ales, a Poloniei, una dintre cele mai bune formații prezente la turneu...”

Foarte frumoase cuvinte, despre modul cum a fost organizat turneul, a avut și conducătorul delegației maghiare, Geza Basing, care s-a referit apoi la finala întrecerii: „Consider că în finală au ajuns cele mai bune două echipe și că România a cîștigat pe merit, cu toate că jucătorii bulgari ar fi putut marca. Au ratat însă. Din rîndul ambelor finaliste s-au remarcat mai mulți jucători pe care îi văd ajungînd fotbaliști de valoare. Răducanu, Crisan, Patak, Tronkov, Kondov, Bolagiev. Foarte mult s-a dezvoltat fotbalul în Cuba și R.P.D. Coreeană, care s-au prezentat la turneu excelent pregătite, echipe din rîndul cărora s-au detașat Dieke, Rubio, Zuniga, So Von Ciok, Kim Ton Gion, Ri Ci Son...”

„Turneul a fost foarte important pentru noi — a apreciat și Jose Garcia, antrenorul echipei cubaneze — deoarece am avut foarte multe jucători de învînt de la echipele înfrînte de la prietenii noștri români. Ne bucură faptul că am obținut locul III. Este un salt, dacă ne amintim că la ultimele trei ediții ne-am clasat foarte slab. Consider că U.R.S.S., România și Cuba au fost mai clare în joc. Bulgaria mai bine pregătită fizic, Cehoslovacia și Polonia mai tehnice, dar ineficace. Competența arbitrajului...”

Pagină realizată de
Laurentiu DUMITRESCU

SOCCERUL EUROPEAN, văzut din AMERICA DE SUD

Trei mari competiții internaționale marchează anul fotbalistic 1972: turneul final al „Campionatului European”, „Cupa Independenței” și turneul final al J.O. de la München. Primele două s-au încheiat și au dat câștig de cauză echipelor socotite cele mai bune din lume la ora actuală: R.F. a Germaniei și Brazilia. Faptul că ambele turnee s-au disputat cam în același timp, că victoria a revenit acestor superforați, a declanșat un munte de comentarii pe tema: care dintre cele două ar câștiga într-un meci bilateral? Chiar dacă răspunsul e dat pe ocolite, în schimb argumentele sînt foarte interesante. Ne rezumăm la un singur articol, scris de Juan Carlos Laterza, de la „Radio Fútbol Splendid” — Buenos Aires și apărut sub titlul „Jucătorul sud-american îl întrece prin abilitate și tehnică pe cel european”, în publicația „F.I.F.A. News”. Iată, în continuare, extrase din acest articol:

După ce arată că „nivelul fotbalului sud-american s-a ridicat în special după război” și că „în cursul ultimilor ani fotbalistii Lumii noi au făcut donada unor mai bune aptitudini în controlul balonului, în timp ce jucătorul european continuă să fie foarte aspru dar și foarte expeditiv”. J. C. Laterza continuă astfel: „Tehnica jucătorului sud-american s-a perfecționat în mod deosebit în cursul anilor. La ora actuală el dovedește o netă superioritate din punct de vedere individual în raport cu fotbalul european. Calitatea de tehnică este altă de mare încă în numeroase cazuri poate veni de hac violenței fotbalului european grație marii agilități a piciorilor sale și, înainte de orice, rapidității reflexelor”.

De-abia, pe la jumătatea articolului ne amintim de campionatul European: „R.F. a Germaniei este o altă țară care practică un foarte bun fotbal și va fi dificil să învingă această echipă la viitorul turneu mondial. Ea are și avantajul de a disputa o competiție de o asemenea importanță pe propriile sale terenuri”.

Și se continuă astfel: „Mecritul Americii de Sud (n.n. în fotbal) este indubitabil, cu toate că nimeni nu poate nega că aci nu sînt decît trei reprezentative de valoare: Argentina, Uruguay și Brazilia. Afirmația nu vrea să spună că în alte țări din acest continent nu se joacă

mai mulți jucători, unii dintre ei disputîndu-și cupa mondială sub alte culori. Puterea financiară a Europei în raport cu cea a Americii de Sud, a fost cauza emigrării spre lumea veche a numeroși jucători. De aceea, Argentina a adoptat de curînd o hotărîre asemănătoare cu cea luată

Beckenbauer și Jairzinho, doi dintre cei mai reprezentativi jucători ai Europei și Americii de Sud.

un fotbal de o calitate bună, dar acestea trei se caracterizează prin faptul că în cursul istoriei s-au arătat cele mai bune și, înainte de toate, au exportat în Europa cei mai remarcabili jucători ai lor.

Argentina constituie un caz special în această privință (...). N-a reușit mare lucru la C.M. la care a participat, dar este țara de unde au plecat spre Europa ca

de Brazilia: stoparea transferării peste hotare a jucătorilor din echipa națională. În timp ce pînă aci doar Pele fusese împiedicat să plece din Brazilia, alți jucători juseseră transferați pentru sume fabuloase. Cum spuneam, federația argentiniană a adoptat o soluție asemănătoare. Nu mai în felul acesta se va reuși ca puterile fotbalului sud-american să se poată prezenta la campionatul mondial, în plenitudinea forțelor lor. În momentul în care Brazilia a refuzat să vîndă baza echipei sale naționale, a cucerit de trei ori titlul mondial.

În clipa de față campinana lumii traversează momente de mai puțină strălucire, în sensul că se marchează mai puține goluri ca în anii precedenți. Este evident că creația și realizatorii nu mai reușesc momentele de fotbal de altă dată, dar Brazilia este o sursă inepuizabilă de jucători și va depăși acest moment critic.

Asadar, fotbalul jucat la diverse latitudini, nivelul care există în clipa de față în Europa și Sud-America, se caracterizează printr-o linie foarte clar definită. În Europa se manifestă un joc foarte violent, cu puține idei creatoare și un maraj individual distrugător. În schimb, în America de Sud se evidențiază ușurința cu care manevrează balonul fiecare fotbalist, creația sa proprie, talentul înăscut în a marca goluri, plăcerea de a juca, tehnica rafinată. Jucătorii nu-și supun adversarii la o presiune atât de mare, ci se mulțumesc să joace și să-și creeze poziții prin ei înșiși.

Sintem de părere că în acest moment există țări care practică soccerul lor propriu, fără imitații. În Europa — R.F.G., Anglia și Ungaria, în timp ce în America de Sud — Brazilia, Argentina și Uruguay au de asemenea fotbalul lor propriu. Este felul de joc care, în viitor, le va face să ajungă la triumful final”.

Iată, asadar, cum este văzut fotbalul european din America de Sud.

FEDERAT SUEDEZĂ SPRE AL 75-lea AN DE EXISTENȚĂ

Una din cele mai vechi din Europa, federația suedeză — Svenska Fotboll Förbundet — își va serba anul viitor 75 de ani de existență. După ultimele date statistice, ea are în controale sale 3050 de cluburi cu peste 6000 de echipe de diferite categorii. În total sînt legitimați peste 140.000 de fotbaliști, toți cu un statut de amatori. Pentru conducerea meciurilor de campionat, federația dispune de un lot de 3600 de arbitri.

Activitatea fotbalistică se desfășoară pe diverse districte și are ca esaloane frunțate patru divizii. Primă — cea care dă echipa campioană — este compusă dintr-o singură serie cu 12 formații; a doua cu patru serii regionale a 12 formații; a treia, cu 14 serii a 12 echipe.

Sezonul competițional, din cauza climei, se desfășoară după formula primăvara-toamna, cu o întrerupere de cîteva săptămîni în timpul verii. Începe la 1 aprilie și se încheie la 15 noiembrie.

Cele mai mari stadioane sînt în orașele Stockholm și Göteborg: Fotbollstadion Solna din capitala

DOCUMENTAR

țării și Nya Ellevi din Göteborg au capacități de cîte 52.000 de locuri. Urmează cele din Malmö (Malmö Stadion) și Norrköping (Idrottsparken) cu cîte 35.000 de locuri și cel din Hålsjöberg (Olimpia-Stadion) cu 25.000 de locuri.

Actualul campionat și-a consumat turul în luna iulie și va fi reluat la 24 august cu jocurile returului. Clasamentul, după 11 etape, se prezintă astfel:

1. Atvidaberg	11 7 3 1 26 — 7 17
2. A.I.K. Stock.	11 5 6 0 17 — 9 16
3. Oester	11 6 2 3 15 — 6 14
4. Norrköping	11 5 4 2 16 — 13 14
5. Malmö FF	11 6 1 4 17 — 13 13
6. Landskrona	11 3 5 3 14 — 15 11
7. Öergryte	11 3 4 4 11 — 17 10
8. Djurgarden	11 3 3 5 21 — 21 9
9. Örebro	11 2 5 4 14 — 15 9
10. Hammarby	11 2 4 5 10 — 15 8
11. GAIS	11 2 3 6 15 — 26 7
12. Halmstad	11 0 4 7 7 — 26 4

Recunoașteți dintre echipe, în primul rînd, pe cele care vor înfrînge pe U.T.A. și rapid în cupele europene, pe Norrköping și Landskrona. Apoi pe A.I.K., Malmö, Djurgarden și Hammarby, care au mai jucat în țara noastră, cu prilejul unor turnee amicale.

Pe plan internațional, fotbalul suedez n-a lipsit de la nici una din marile competiții — turneul olimpic, campionatul mondial și Campionatul European și a... furnizat foarte mulți jucători unor cluburi străine și în special celor din Italia. Din acest motiv, a absenței marilor vedete, antrenorul federal Eriksson are mari dificultăți la alcătuirea echipei naționale. Și asta chiar în prezent, cînd se află în campania preliminarilor C.M. Suedia face parte din prima grupă, împreună cu Ungaria, Austria și Malta. Pînă în prezent a susținut două jocuri: 0-0 cu Ungaria, pe teren propriu, și 0-2 cu Austria la Viena. Toamna aceasta va mai disputa un singur meci, cu Malta, la Stockholm. Greul va fi în 1973.

MĂSURI ORGANIZATORICE ÎN FOTBALUL IUGOSLAV

• BOŠKOV CONFIRMAT SELECTIONER PENTRU ÎNCA UN AN • ÎN 1973, 18 ECHIBE ÎN PRIMA LIGA ȘI O SINGURĂ SERIE DE 20 DE ECHIBE ÎN LIGA A DOUA • BOGAT PROGRAM DE JOCURI AMICALE PENTRU REPRESENTATIVĂ

Anunțată încă din luna mai, plenara „lucrătorilor din fotbalul iugoslav”, ținută în luna iulie, a fost mai puțin furtunoasă decît se preconiza. Ordinea de zi stabilită în prealabil de Biroul federal a suportat schimbări de ordin tehnic și tactic. „Vinovată” pentru această stare de lucruri este reprezentativa Iugoslaviei care participă — între timp — la jocurile „Minicupei mondiale” din Brazilia a reușit un merituos loc trei, considerat unanim, un succes menit să re-consolideze pozițiile fotbalului iugoslav, garanție pentru succesele ce vor veni. Acest loc trei a prelungit mandatul pentru încă un an selecționerului Boškov, an ce se anunță decisiv datorită jocurilor de calificare pentru campionatul mondial din 1974. Iată cum gîturile unui Bajević (deosebit de inspirat la acest turneu) sau forma bună a lui Acimović, Geaici, Katalinski etc., obligă la un „statu quo” în fotbalul iugoslav.

Plenara a discutat multe probleme și a luat hotărîri în privința sistemului competițional, programului echipei naționale, transferărilor jucătorilor, limitei de vîrstă pentru plecarea în străinătate, etc. Să le enumerăm:

• Cele patru serii din liga a doua (existente în prezent), după ce vor califică, în sezonul 1972-73, cîte cinci echipe pentru singura serie a ligii a doua vor rămîne în continuare ca întreceri auxiliare.

• Jucătorii care semnează un prim contract de 4 ani cu clubul respectiv devin liberi să-și schimbe clubul după expirarea contractului.

• Limita minimă de vîrstă pentru jucătorii ce vor să-și continue activitatea în străinătate este de 30 ani.

Plenara a aprobat planul calendaristic pentru echipa reprezentativă. Constatăm că, în afara jocurilor pentru calificare, naționala iugoslavă

va susține la 20 septembrie 1972, la Torino, o partidă amicală cu echipa Italiei, revanșa fiind programată în primăvara lui 1973 la Zagreb. De asemenea, în primăvară (mai), echipa Iugoslaviei va mai înfrînge selecționatele R. F. a Germaniei la Belgrad și Anglia la Londra. Biroul federal a început tratativele cu forurile similare din România, Ungaria și U.R.S.S. pentru a perfectă jocuri amicale cu aceste țări în anul 1973.

Între 1-9 iulie, dată afectată transferărilor de jucători, nu s-a întâmplat nimic senzațional. Geaici, Petković, Ierko-ki, despre care se zvonea că își vor schimba cluburile au rămas credincioși teamurilor lor. În schimb ca niciodată rocada antrenorilor stabilește un record în materie. Bohek, Zebec, Zej, Drenouat, Vu-jović au preluat conducerea echipelor Dinamo, Hajduk, Sloboda, Borac și — respectiv — Sarajevo.

S-au terminat și jocurile de calificare pentru prima ligă. Noii membri în elita iugoslavă sînt Bor și Spartak Subotica. Dacă „minerii” din Bor se reîntorc după numai un an de absență, Spartak a așteptat 14 ani pentru a reveni printre cele mai bune echipe ale Iugoslaviei.

La Zurich sortii au „ales” pentru echipele iugoslave, rivale de mare valoare în competițiile U.E.F.A. Zeleznicar are în Derbi County un adversar mai mult decît redutabil în C.C.E. în timp ce Lausanne, Dukla Praga și Slovan Bratislava provoacă de pe acum clipa grele lui St. roșie — O.F.K. Beograd și Vojvodina. De aceea, înțelegem „graba” cu care și-au început echipele pregătirile pentru noul sezon. Anul care urmează este, deci, decisiv pentru echipa națională și hotărîtor pentru echipele de club care doresc ocuparea pozițiilor de vîrf în ierarhia fotbalului continental.

DUŠAN BUGARIN

Carnet extern

NUMAI

SUPER-VEDETELE?

Po fondul marii nemulțumiri a italienilor, provocată de eliminarea — înainte de scena finală — din „CAMPIONATUL EUROPEI”, prin antiteză cu comportarea de ceasornic a selecționatelor vest-germane în aceeași întrecere, s-a lăsat o foarte interesantă polemică, atît în presa peninsulară cît și în aceea din R.F. a Germaniei. Singura și marea întrebare a controversei este aceasta: reușitele echipei construite de Helmut Schön sînt rezultate înfrîniri unor jucători de excepție în același unsprezece și, mai departe, căderea „squadrei azzurra” rezultă numai din perimarea ideii tactice căreia ea i se subordonează, ca de altfel întreg fotbalul italian?

Multitudinea de opinii și argumente, de observații și concluzii nu lipsește, vă închipuiți. În rubrica noastră dorim numai să vă înfățișăm fondul discuțiilor, mai adevărat, spus ideea care apare, ca un leit-motiv, și va reprezenta probabil sentința acestui duel dus cu temperament și vivacitate, de o parte, metodice, echilibrat, analitic, de cealaltă.

Cel mai autorizat exponent al fotbalului din cele două țări, sînt identici asupra a două realități:

1. — selecționata vest-germană a reușit să grupeze în jurul a trei fotbaliști de super-clasă, — MULLER, BECKENBAUER, NETZER — o serie de fotbaliști de mare disciplină tactică, cu o calitate primordială a jocului de astăzi: adaptabilitatea față de orice situație de joc. Deci super-vedetele echipei R.F. a GERMANIEI nu reprezintă decît 50% din explicațiile reușitei.

2. — echipa Italiei posedă cel puțin tot atîta jucători de valoare celor trei din „distribuția” lui HELMUTH SCHÖN: CORSO, RIVERA, RIVA, MAZZOLA, BONINSEGNA, CHINAGLIA — sînt socotiți de o valoare actuală sau probabilă egală cu a asilor din fotbalul vest-german. Ceea ce îi plasează la un nivel inferior ca rezultate, strălucire a jocului, complexitate a lui, este ideea fundamentală tactică sub imperiul căreia ei acționează, ca și soccerul peninsular, cum observăm mai sus, idee perimată de evoluția jocului.

Vă promitem că în unul dintre viitoarele numere ale revistei — cînd zilele care vin vor îmbogăți subiectul cu noi elemente — vom reveni mult mai pe larg asupra acestui foarte interesantă ciocniri de opinii. Pentru că ea prezintă valabilități sau coincidențe cu actualitatea din multe alte mișcări fotbalistice europene sau — cum puteți constata chiar dintr-un articol găzduit tot de această pagină — chiar de pe celălalt punct de greutate al soccerului mondial, America de Sud.

Eftimie IONESCU

„BILANȚ CUPE EUROPENE”

S-au consumat 17 ediții în Cupa campionilor europeni și 12 în Cupa cupeilor și nu va trece multă vreme și vor începe noi întreceri în cadrul acestor prestigioase competiții. Bilanțul încheiat de U.E.F.A., după datele primite, se prezintă astfel pe totalul edițiilor disputate pînă în prezent:

CUPA CAMPIONILOR

1955/56	29	127	912.000	31.450
1956/57	44	170	1.708.000	40.590
1957/58	48	183	1.790.000	37.290
1958/59	55	189	2.010.000	38.545
1959/60	52	218	2.780.000	50.545
1960/61	51	166	1.950.000	36.274
1961/62	55	221	2.315.000	47.727
1962/63	59	214	2.158.000	36.593
1963/64	61	212	2.160.000	33.737

CUPA CUPELOR

1960/61	10	60	290.000	16.111
1961/62	44	174	650.000	14.773
1962/63	45	169	1.100.000	22.916
1963/64	62	202	1.300.000	20.967

MEDIA SPECTATORILOR — CONSTANTĂ MEDIA GOLURILOR — ÎN SCĂDERE

1964/65	61	163	1.100.000	18.032
1965/66	59	183	1.546.000	26.203
1966/67	61	170	1.556.000	25.508
1967/68	64	200	1.683.000	26.269
1968/69	51	157	957.000	10.765
1969/70	64	179	1.677.000	25.890
1970/71	67	203	1.570.000	23.582
1971/72	65	186	1.630.000	25.000

Cele cinci coloane reprezintă, în ordine: ediția, numărul jocurilor disputate, numărul golurilor marcate, totalul spectato-riilor și media de spectatori pe meci.

Din aceste două retrospective cifrice rezultă că în timp ce în privința numărului de spectatori s-a păstrat o constantă ridicată, la golurile marcate s-au înregistrat fluctuații. În „Cupa campionilor” media de goluri a fost succesiv: 4,33 — 3,86 — 3,94 — 3,62 — 4,19 — 3,26 — 4,02 — 3,63 — 3,47 — 3,47 — 3,86 — 3,25 — 2,70 — 3,68 — 3,21 — 3,33 — 2,77. În Cupa cupeilor: 3,33 — 3,95 — 3,52 — 3,26 — 2,67 — 3,19 — 2,79 — 3,13 — 3,08 — 2,80 — 3,05 — 2,86. Cum se vede, desi în majoritatea edițiilor s-a menținut peste 3 goluri, în ultimii ani se constată o scădere, care poate fi pusă pe seama jocului tot mai închis în apărare. Scăderea este evidentă în ediția ultimă: media a ajuns sub 3 goluri în ambele cupe.

CINE PORUNCEȘTE?...

Arbitrajul — bun sau slab — provoacă pretutindeni nu numai nemulțumiri și proteste, dar și scene ca aceasta din fotografie. Ea a fost surprinsă într-un meci din campionatul Elveției și după atitudinea „eroilor” justifică întrebarea din titlu. Arbitrul Scheurer (în dreapta) — o veche cunoștință a noastră — pare intimidat și că se ferește de jucătorul din mijloc, care nu-i altul decât reputatul internațional Odermatt (altă cunoștință veche). Odermatt este gata să se năpustească asupra arbitrilor. Noroc că un coechipier s-a repezit la el și apucându-l de mină l-a împiedicat să comită un gest care i-ar fi atras și eliminarea și suspendarea.

ANIVERSARE ÎN FAMILIA KOCSIS

Familia Kocsis în zi de sărbătoare. Baiețelul cunoscutului fotbalist Kocsis a implinit doi ani. Tradiționalul tort cu cele două lumânări, nelipsit în asemenea ocazii, a fost prezent și în locuința familiei Kocsis. Jucătorul de la Honved Budapesta și-a exprimat cu acest prilej câteva dorințe: să câștige cu echipa Ungariei turneul olimpic, să ajungă în turneul final al C.M. din 1974 și, în fine, băiețelul său să ajungă fotbalist...

„LECȚIA PELE” PORNEȘTE PE GLOB

S-a anunțat la vreme ca celebrul internațional brazilian a realizat un film, dezvoltat pe șase mari capitole, prezentând noțiunile elementare ale fotbalului. Pelé este principalul executant și tot el comentează aceste lecții care — așa cum apreciază cei care le-au văzut — sînt foarte bine gradate și prezintă multă audiență pentru cei cărora le sînt destinate — elevii din primele clase, adică elevii primilor pași în fotbal.

Recent s-a comunicat că UNESCO intenționează să achiziționeze acest film și să realizeze seria de copii pe care să la trimită apoi pe întreg globul spre a fi utilizate de antrenori și instructori în predarea

PREȚIOASA VICTORIE A LUI ZECEV

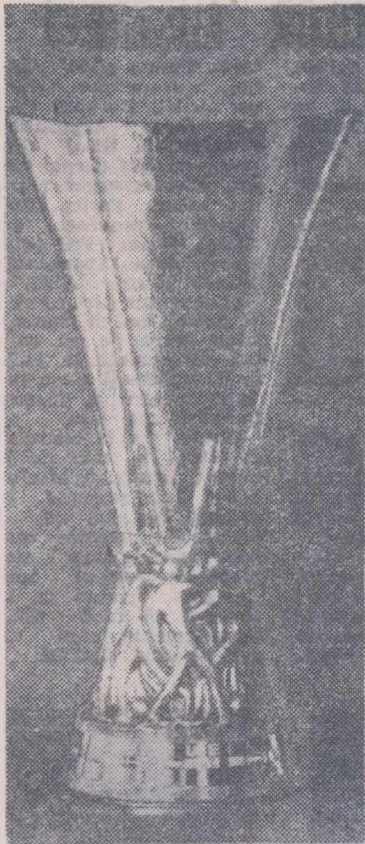
Ca de obicei, la sfîrșit de sezon, revista bulgară „Start” a organizat o largă anchetă pentru desemnarea celui mai bun jucător al sezonului 1971/72. În Bulgaria această desemnare are loc — cum constatăm — la finalul unui întreg sezon competițional și nu la sfîrșit de an. Au răspuns la ancheta con-

frăților din Sofia 26 de specialiști care au indicat pe buletinele lor cîte trei jucători; s-au acordat 3 puncte pentru primul loc, 2 puncte pentru poziția a doua și 1 punct pentru a treia poziție de pe aceste buletine. Câștigător a ieșit internaționalul Zecev (Levski-Spartak) cu 72 puncte. Pe locul doi, Jekov (TSKA Sofia), cu 59 puncte, iar pe locul trei Denev, tot de la TSKA Sofia, cu 40 puncte. Tot cu prilejul finalului de sezon au fost decernate și alte trofee. Printre ele, „Cupa sportivității”, care a fost atribuită jucătorului Ianciovski (Beroe Stara Zagora).

„ȘAH” LA VALCAREGGI

Se știe că întreaga Italie fotbalistică a participat în numeroasele discuții provocate de eliminarea din „Campionatul Europei”, că

TROFEUL UNEI COMPETIȚII NOU-NĂSCUTE

De fapt, este vorba de o competiție nou născută doar ca nume și ca for care o organizează. Întrecerea în sine a rămas aceeași. Pe scurt, ea este fosta Cupă a orașelor tirguri, denumire schimbată apoi — într-o perioadă de tranziție — în Cupa europeană a tirgurilor, care era organizată de un for ad-hoc, neincadrat într-un organism internațional, F.I.F.A. sau U.E.F.A. Ulterior însă, s-a hotărît ca această competiție să treacă în organizarea U.E.F.A.-ei, cum era și normal, alături de suratele ei, Cupa campionilor și Cupa cupelor. I s-a schimbat denumirea în Cupa U.E.F.A. și cum vechiul trofeu fusese decernat definitiv, forul european a dotat competiția cu o nouă cupă — cea pe care o înfățișează fotografia alăturată.

O realizare artistică deosebit de reușită. Ea va împodobi vitrina clubului care va ieși învingător din dubla finală a primei ediții a Cupei U.E.F.A., programată la 9 și 23 mai 1973.

UN REFUZ PENTRU EUSEBIO

Așa a exclamat internaționalul portughez Eusebio, vedeta clubului Benfica, atunci cînd a aflat că echipa din prima ligă a campionatului au refuzat să participe și să dea jucători la o manifestare sportivă proiectată la 9 septembrie pentru sărbătorirea „panterei negre”, pe motiv că a doua zi începe campionatul. Desigur că acest refuz l-a intristat pe Eusebio.

federația din Roma încearcă reconstruirea selecționatelor, că, în fine, Ferruccio Valcareggi, directorul tehnic al „squadrei azzurra” este una dintre principalele ținte ale atacurilor presei. Așa fiind, au început și propunerile pentru o înlocuire a sa, mulți socotind-o ca o utilitate pentru refacerea echipei naționale. Recent, Manlio Scopigno — care a fost înlocuit de la conducerea lui Cagliari — a declarat că ar fi gata să rela direcția tehnică a reprezentativei. O declarație care nu a făcut deloc plăcere lui Valcareggi și, s-o recunoaștem, nu-i deloc „fair play”.

● Un important număr de cluburi au cerut federației belgiene introducerea profesionalismului. Luînd cîrele în discuție, s-a stabilit ca primul campionat „pro” să se organizeze din sezonul 1973—1974.

● Cu toate că în Japonia fotbalul este încă la începuturile sale și că echipa națională nu a răsplătit, prin rezultate, eforturile făcute pentru o cît mai bună comportare, mai mult de 10 milioane de telespectatori au urmărit turneul interuniversitar de fotbal transmis de la Osaka de 38 de companii TV din țară. Câștigătoare competiției: echipa Institutului Narashimo, provenind din prefectura Chiba din apropierea capitalei japoneze.

● Ultima cerere de afiliere la F.I.F.A. a venit din partea Federației de fotbal a Emiratelor Arabe Unite, din Golful Persic. În cele șase emirate ce alcătuiesc statul, există, după cum se arată în cererea de afiliere, 32 de echipe și 41 de terenuri de fotbal, dintre care 16 rezervate școlilor. Există o competiție sistem divizie la care participă 18 echipe, iar reprezentativa națională a luat parte, de curînd, la cea de a doua ediție a Turneului Golfului Arabic disputat la Riyad, în Arabia Saudita.

● După cum face cunoscut o recentă statistică publicată în „F.I.F.A. News”, buletinul oficial al federației internaționale, în S.U.A. există 900 de arbitri înregistrați, dintre care și cinci femei.

● După prima școală de antrenori organizată de F.I.F.A. în Asia, în 1969, la Tokio, iată că de curînd s-au deschis porțile celei de a doua. Locul cursurilor: Kuala Lumpur, în Malaezia. Școala, condusă de Dettmar Kramer antrenor — F.I.F.A., a fost urmată de 61 de candidați din Japonia (5), Indonezia (4), Tailandă (4), Singapore (3), Brunei (2), India (2), Iran (2), Filipine (2), Kuwait, Nepal, Pakistan etc. și 19 din Malaezia.

● Nr. 7 al Buletinului oficial al federației italiene publică sub titlul „Calcio-Industria” largi extrase dintr-un studiu făcut de „Federalcio”. Studiul demonstrează că fotbalul din peninsula, văzut din punct de vedere industrial, ocupă al 15-lea loc în economia țării.

● Jucătorii de la Saint Etienne au acum la dispoziție, în afara antrenorului, un medic, un reumatolog, o dieteticiană și un specialist în teste. Dacă toți acestia ar marca și goluri...

● În cadrul afacerii de corupție care a izbucnit cu un an în urmă în campionatul vest-german, alți zece jucători au fost suspendați pe o perioadă de doi ani.

● Echipa reprezentativă de amatori a Franței a făcut luna trecută un turneu în țările francophone din Africa. La Cotonou a terminat la egalitate (1—1) cu selecționata Dahomey, la Lomé a înțeles Togo cu 4—2, iar la Ouagadougou a învins cu 5—0 reprezentativa statului Volta Superioră.

SUFLERUL

Atitudinea selecționerului reprezentativei vest-germane, Helmuth Schon, ne sugerează pe aceea a unui sufler care comunică echipei sale... replica ce trebuie dată în momentul următor.

ÎN U.R.S.S. A FOST CREAT CORPUL SUPRA-ARBITRILOR

Printr-un decret al COMITETULUI PENTRU EDUCATIE FIZICĂ ȘI SPORT DIN U.R.S.S., actualii observatori federali sînt înlocuiți de un corp special de arbitri instructori neutri, care să refere asupra modului în care arbitrii de pe teren și-au îndeplinit obligațiile. Au fost desemnați un număr de 26 asemenea arbitri-observatori, care își vor începe activitatea odată cu reluarea campionatului sovietic, din toamna acestui an. De asemenea, s-a hotărît ca promovarea arbitrilor pentru liga superioară să se facă după punctajele obținute de arbitrii din prima ligă și în urma unui examen special. Nu vor putea fi acceptați în cadrul arbitrilor naționali decât acei candidați care vor fi obținuți la examen calificativ „bine”.

REFUZUL CROAZIEREI

Un interesant conflict opune Federația de fotbal a IUGOSLAVIEI, institutiei analoage din SPANIA. Iugoslavii au anunțat în mod oficial federația internațională de fotbal că selecționata de fotbal a acestei țări nu va disputa meciul de calificare pentru Campionatul mondial în insulele CANARE, așa cum a fost hotărît în mod inițial. Motivul refuzului trebuie căutat în diferența de climat și condițiile cu totul improprii pe care o asemenea situație le creează. Federația țării vecine arată în protestul său că în SPANIA există destule stațiuni pe care s-ar putea disputa acest meci, fără a fi nevoie de un voiaj în insulele CANARE. Pe de altă parte, Federația spaniolă motivează alegerea sa cludată pe motive... turistice, predînzind că a dorit numai să ofere jucătorilor iugoslavi o croazieră de nouă zile în acest colt exotic. Cum la 21 octombrie, data cînd urmează a se disputa meciul, climatul insulelor Canare nu mai are nimic fermecător, se pare că în adevăr se încearcă numai punerea adversarului în condiții neprielnice.

„PESCUITORUL”...

Un balon a fost șutat puternic și a ajuns dincolo de terenul de antrenament de la Salvador Bahia. Iată-l pe Pokou, din Selecționata Africii, participantă la „Cupa Independenței „pescuind” mingea.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V. București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexan MUSCA

ECHIPA FINLANDEI ÎN MARE REVENIRE DE FORMĂ

Așa cum au declarat numeroși specialiști, echipa Finlandei este, la ora actuală, incomparabil superioară celei care a evoluat în ultimii ani. Comentariile privind evoluția formației finlandeze aparute în presa vest-germană după meciul de la Lüneburg, dintre selecționata olimpică a R.F. a Germaniei și prima reprezentativă a Finlandei, sînt deosebit de elogioase la adresa reprezentanților „Tării celor o mie de lacuri”. După cum se știe, recent, echipa Finlandei a dispus cu 2-1 de selecționata olimpică a R.F. a Germaniei, rezultat care confirmă de altfel și ultimele evoluții ale fotbalistilor finlandezi în compania reprezentativei Albiei (1-0 în preliminariile C.M. și U.R.S.S. (1-1 în meci amical), ambele susținute pe teren propriu.

Întîlnirea de la Lüneburg a fost urmărită de o serie de comentatori. Unul dintre aceștia este șeful rubricii de fotbal a ziarului „Deutsches Sportecho” din Berlin, Horst Friedemann, care a făcut următoarea caracterizare a jucătorilor finlandezi: „Formația scandinavă joacă într-un tempo susținut, organizat, dispune de o excelentă pregătire fizică. La mijlocul terenului acționează bine jocmanul Heikilä și Toivola. Aceștia — deși înalți — manevrează balonul la centrul terenului, căutînd să trimită în atac arile nemarcate. De regulă, acesta este extremul stînga Nuoronen, un jucător de tipul lui Keizer de la Ajax Amsterdam. Dribleur excelent, viteză derutantă, șut puternic — lăta calitățile acestor extreme în vîrstă de 31 de ani, de tot atîtea ori

selecționat în echipa națională. Portarul Nevanpera este un jucător robust, energic, foarte bun la mingile înalte. Iese deseori din poartă, dar fără riscuri. „Ingerul său păzitor” este fundașul central (libero) Rajantie. Fundașul lateral Kosonen vine deseori în fața angrenîndu-se în linia de atac. Aceștia sînt jucătorii care m-au impresionat cel mai mult. Impresia mea este că Finlanda nu va mai fi un „galop de sănătate” pentru participantele grupei a IV-a în preliminariile C.M. (România, Albania și R.D. Germană)”.
Din vechea echipă care a evoluat în partida cu România la Helsinki (4-0 pentru echipa țării noastre) n-au mai rămas decît Suomalainen, Heikilä, Toivola, Rajantie și Paatelainen. În rest, nume noi, care după cum se vede au adus un vînt proaspăt în reprezentativă țării. Iată, de altfel, lotul complet aflat în prezent în pregătire sub conducerea antrenorului Laaksonen: Nevanpera

(V.P.S. Vaasa) — Kosonen (Ripasa Lahti), Rajantie (M. P. Mikkela), Ranta (Tampere) — Heikilä (H.I.K. Helsinki), Suomalainen (K.P.K. Kuopio), Toivola (T.P.S. Turku), Rissanen (K.U.P.S.

Kuopio), Paatelainen (H.I.K. Helsinki), Kuusemaa (Reipas Lahti), Rezerve: Enckelmann (T.P.S. Turku), Eio (H.I.K. Helsinki), Kuusela (H.I.K. Helsinki), Suonen (T.P.S. Turku).

PRIMELE VEȘTI DIN TABĂRA FOTBALISTILOR AUSTRIECI

Campionatul primei ligi din Austria va începe la 13 august și va continua pînă la meciurile de la Craiova cu o singură întrerupere, la 26 august, cînd echipele din prima ligă vor disputa o etapă de Cupă, în compania formațiilor din liga a II-a și a III-a. În total, echipele vor disputa trei etape de campionat și una de cupă, toate formînd obiectul atenției antrenorului federal B. Stassny, în vederea alcătuirii lotului național.

După toate probabilitățile însă, lotul folosit la jocul preliminar C.M. cu Suedia (2-0 pentru Austria) nu va suferi prea multe schimbări.

În acea partidă, Stassny a avut la dispoziție pe următorii fotbalști: Kuncilia (Swarovski Innsbruck) și Rettensteiner (Linzer ASK) — por-

tari; Pumm (DSV Alpin), Sturmberger (Linzer ASK), Horvath (Vöest Linz), Eigenstiller (Swarovski), Hasil (Feyenoord), Hof (Rapid Viena), Hickersberger (Austria Viena), Paritz, (Eintracht Frankfurt am Main), Meier (VfB Stuttgart), Jara (Swarovski), Starek (Linzer ASK) și Hattenberger (Swarovski). E posibil însă ca Stassny, fiind vorba de un amical, să renunțe la jucătorii legitimați peste hotare, pentru a încerca fotbalști din țară.

Lotul va fi convocat la Viena în ziua de 29 august, pentru a efectua câteva antrenamente în comun. În ziua de 1 septembrie loturile ambelor selecționate vor pleca cu avionul spre România, urmînd ca la Craiova să facă două antrenamente, unul vîineri și altul sîmbătă.

Trei din vedetele reprezentativei Austriei (de la stînga la dreapta): „veteranul” STURMBERGER, căpitanul echipei, 32 ani, de 39 ori internațional A; conducătorul de joc HOF, 28 ani, de 20 ori internațional A, și mezinul JARA, extremă stînga, golgeler, 22 ani, de 7 ori internațional A

VA PIERDE ARGENTINA DREPTUL DE ORGANIZARE A C.M. 1978 ?

De la terminarea „Mini-Cupe mondiale”, organizată de Brazilia, întreaga Argentina fotbalistică este un vulcan. Comportarea deplorabilă a echipei reprezentative în acea competiție festivă desfășurată, motiv al zgîndăririi orgoliului, în țara concurentă, a provocat o reacție violentă pe toate planurile. În afara manifestărilor zgomotoase și prelungi ale suporterilor — care nu au permis fotbalistilor din națională să-și facă o intrare normală la Buenos Aires — se înregistrează un lanț de evenimente care sînt urmărite cu interes de întreaga opinie fotbalistică mondială.

Îndată după revenirea echipei naționale s-a deschis o anchetă și ministrul de resort, al sportului, Jorge Gomez Lopez, l-a ascuțit îndelung pe unul dintre

titulari — Semenowicz; printre altele a fost vorba și despre tentative de dopare a jucătorilor, bănuială pe care Semenowicz a respins-o categoric. Față de deschiderea anchetei s-a înregistrat intervenția Sindicatului jucătorilor profesioniști din Argentina, urmată de acțiunea fotbalistilor lui Independiente, campioana Americii de Sud — care prevede intrarea în grevă a tuturor echipelor de prima ligă, deci reprezentarea la campionatul național.

Pe de altă parte, se înregistrează dorința F.I.F.A.-ei de a fi asigurată asupra securității atmosferei C. M. 1978 și pentru aceasta, o comisie de „studii și anchetă”, cum a fost denumită, se deplasează zilele acestea la Buenos Aires pentru a se convinge la fața locului asupra si-

tuății. Comisia este alcătuită atît din oficiali aparținînd federațiilor din Europa, cit și din reprezentanți ai unor federații sud-americane. Ea va informa Congresul F.I.F.A., care se va ține la sfîrșitul acestei luni la Paris.

Rene Court, șeful de presă al organismului internațional, n-a negat posibilitatea anulării dreptului de organizare a ediției din 1978, acordat Argentinei. El a precizat că se va ține seama de rîndul Americii de Sud de a-l găzdui și atunci supozițiile merg către Brazilia, singura care ar putea oferi condiții dintre cele mai bune de organizare fără preparative care să necesite timp și noi cheltuieli. Așa că, în acest moment, Argentina apare ca o gazdă nesigură a celei de a XI-a ediții a competiției su-

A ÎNCEPUT „FEBRA OLIMPICĂ”

Cu toate că fotbalul nu este sportul nr. 1 al Olimpiadei, totuși, turneul olimpic este privit cu multă seriozitate de multe echipe europene. Ne referim, îndeosebi, la reprezentativele care aliniază cele mai bune garnituri: R.D. Germană, Ungaria, Polonia și U.R.S.S.

Reprezentativa U.R.S.S. a evoluat duminică la Stockholm, unde a terminat la egalitate (4-4), cu selecționata Suediei. De data aceasta, echipa U.R.S.S. a aliniat o formație aproape nouă față de cea care a evoluat în turneul final al C.E. din Belgia. Antrenorul Ponomarev a socotit că punctul slab al formației la C.E. a fost atacul, și ca urmare, a operat câteva schimbări radicale în linia de mijloc și în compartimentul ofensiv. Dintre cei vechi, au rămas în lot jucătorii din apărare în frunte cu Rudakov, Dzodzuasvili, Kaplicinii Hurțilava și Lovcev. În rest, nume noi: Eskov, Andriasan în linia mediană, Eliseev, Semionov, Blohin în atac. Majoritatea fac parte din echipa Zaria Vorosilovgrad, actualul lider al campionatului unional. Într-o convorbire telefonică, corespondentul nostru din Stockholm, Sven Markusson, ne-a relatat că „fotbaliștii sovietici au jucat foarte bine, ofensiv — și spre deose-

bire de C.E., au marcat goluri multe și spectaculoase. Ei au avut în „mină” jocul, conducînd cu 3-1 și 4-3, dar grație marelui talent suedez care a apărut cu acest prilej — Edström (Atvidaberg) în vîrstă de 19 ani (1,91 m înălțime) „Tre Kronors” a egalat. Edström a fost, de altfel, autorul a trei din cele patru goluri!”

În continuare, fotbalistii sovietici vor juca cu Polonia (20 august la Varșovia) o altă pretendentă la titlul olimpic. Echipa antrenată de Gorski este, de fapt, prima reprezentativă a țării, cu Lubanski, Amzok, Deyna, Banas etc.

Echipa Ungariei — deținătoarea titlului — va apărea pe terenurile vest-germane cu o formație cunoscută, din care cu excepția lui Bene și Albert nu va lipsi nici unul dintre cei cunoscuți: Páncsik, Fazekas, Kocsis, Dunai II, Zambó etc.

După turneul din Suedia, reprezentativa R.D. Germane își continuă pregătirile acasă sub conducerea lui Georg Buschner, care și-a anunțat însă demisia după turneul olimpic. Prin urmare, după J.O. — cînd încep preliminariile C.M., echipa R.D. Germane va fi în căutare a unui nou antrenor. Sau poate rezultatele din turneul olimpic îl vor determina pe Buschner să-și schimbe hotărîrea luată?

ȚĂRILE BRITANICE — O SINGURĂ REPREZENTATIVĂ ?

Secretarul federației scoțiene, Willie Allan, a declarat recent că în timpul Mini-Cupe mondiale din Brazilia, la care a participat selecționata scoțiană, a fost informat că mai multe țări sud-americane sînt de părere că țările britanice (Anglia, Scoția, Irlanda de Nord și Țara Galilor)

să prezinte la viitoarele competiții o reprezentativă unică. Un conducător urugvayan a declarat că federația sa va ridica această problemă la congresul F.I.F.A., care va avea loc la 23 august la Paris, și va cere să se ia o decizie în acest sens.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● **FIUL LUI H. H. HELENITO HERRERA**, se află în Mexic unde este încercat de clubul din Puebla, care participă în prima divizie a campionatului mexican. După cite se pare, sînt multe șanse ca Helenito să fie angajat de clubul mexican, a cărui echipă este antrenată de Ignacio Trelles, considerat de mulți drept cel mai bun antrenor din Mexic.

● **CUTREMUR LA GREMIO PORTO ALEGRE**... Tîndrul său președinte, Flavio Obino (33 ani) a decedat în urma unui infarct, iar imediat după moartea sa a fost concediat și antrenorul Oto Gloria, mina dreaptă a președintelui. Consiliul clubului a primit puteri depline în așteptarea numirii noului președinte. În locul antrenorului Gloria a fost chemat Menezes (52 ani), fost jucător și antrenor al clubului... Internațional, marile rival al lui Gremio. Menezes este foarte mic de statură, dar are o greutate de... 120 kg (!), din care cauză este poreclit „o gordo” — grăsunul. În cel-l privește pe Oto Gloria, acesta a declarat la postul de televiziune din Porto Alegre că nu înțelege să mai rămînă în Brazilia, unde a avut numai greutăți și că a foarte probabil să se întoarcă în Portugalia, la un mare club.

● **TURNEU DE TENIS INEDIT**. Pe terenurile de tenis din Castelvichio s-a disputat zilele trecute un neobișnuit turneu de tenis, la care au fost invitați (și au acceptat să ia parte)... fotbalști: Albertosi, Facchetti, Burghien, Toschi, Marchetti, Spinosi, Fogli, Chiarugi, Nicolai, precum și directorul tehnic al „azzurilor” Ferruccio Valcareggi și antrenorii Castelletti (Lucchese) și Robotti (Prato). Un mijloc de petrecere a puținelor zile de vacanță rămase. Turneul este dotat și cu un trofeu.

● **CONVENȚIE BRAZILIANO — PORTUGHEZĂ**. Cu prilejul „Mini-Cupe mondiale”, conducătorii federațiilor braziliană și portugheză au realizat un acord privind schimbul de jucători dintre cele două țări. Potrivit acestui acord, jucătorii portughezi care vor dori să activeze în Brazilia sau cei brazilieni în Portugalia nu vor fi considerați ca jucători străini și, deci, tratați în spiritul regulilor regulamentare existente privind folosirea lor, de către cluburi. În ambele țări utilizarea jucătorilor străini este limitată la 3 sau 5.

● **GESTUL LUI BURGNICH**. Popularul fotbalist al clubului Inter, Tarcisio Burgnich, a consimțit să-l acorde tertare unui hot care acum dăva timp l-a prădat la Milano. Interactorul, arestat, condamnat și în prezent în închisoare, a înaintat o cerere de grațiere. Forul de judecată l-a convocat pe Burgnich pentru a confirma dacă într-adevăr a acordat tertare, pentru a putea lua în discuție cererea de grațiere.

Terenuri virgine în fotbal nu prea mai există. Cu toate acestea sînt încă destule țări în lume în care fotbalul-soccer cunoaște o popularitate mai redusă. Agențiile de presă au adus însă în ultima vreme amănunte asupra încercărilor făcute în diverse țări pentru cît mai deplină cunoaștere a acestui sport.

Din Australia, de pildă, vine știrea inițierii „Planului Soccer”, despre care am mai scris în coloanele noastre. După Willi Juanito și Waldi, emblemele-mascotă ale C.M. din 1966 și 1970, și a J.O. de la München, lăta că și-a făcut apariția și „Soccero”, un... cangur în echipament de fotbalist și cu o minge în vîntul bocancului! Și dacă e cangur, firește că nu poate veni decît din Australia... Într-un „Soccero” este emblema planului de dezvoltare a fotbalului din această imensă insulă-continent de la Antipodii, unde, după cum se știe, se mai joacă un amestec de fotbal-rugby, așa-numitul fotbal

OFENSIVĂ PE „TERENURILE VIRGINE”

australian, prezentat cu ani în urmă și pe stadioanele noastre

„Planul Soccer” prevede, pe lîngă acțiuni de popularizare a fotbalului... adevărat, și o serie de eforturi pentru ca echipa națională să parvină în rîndul celor 16 din turneul final al C.M. din 1974. Cam ambițios plan, dacă avem în vedere că se prevede, pentru ca echipa națională să

b) victorie în fața cîștigătorului subgrupei B 2 (Iran, India, Kuweit, Siria);

c) calificarea în fața cîștigătoarei grupei asiatice A (Hong-Kong, Israel, Japonia, Coreea de Sud, Malaezia, Tailanda, Vietnamul de Sud).

Va reuși „Soccero”? Ră-mine de văzut.

În Statele Unite, cu toa-

tem cu toții, fotbalul jucat în Europa și America de Sud, își face totuși loc în cetelul cu inecet. Astfel, de curînd, în școli și facultăți s-a renunțat la cele patru „sferturi” ale unui meci, adoptîndu-se, odată cu obișnuitele două reprize a este 45 de minute și cele 17 reguli ale fotbalului. Este un pas important pe drumul im-punerii fotbalului.

În Canada a fost alcătuit un „plan cincinal” al echipei naționale. Și asta cu prilejul aniversării a 60 de ani de la crearea federației de fotbal. Planul pune accent pe pregătiri care se vor cit mai minuțioase în vederea obținerii unei medalii la J.O. din 1976, mai ales că locul de desfășurare a acestora va fi Montreal. Este prevăzut un program anual de meciuri internaționale de pregătire în țară și peste hotare, aducerea unor antrenori cu renume în Canada etc. Se prevede, de asemenea, ca la viitoarele jocuri panamericane care vor avea loc în 1975 în Chile, Canada să cu-

cercască, de asemenea, o medalie — repetiție generală în vederea competiției olimpice din 1976

Din Insulele Barbados, federația a informat F.I.F.A. că anul 1972 a fost desemnat an național al dezvoltării fotbalului avînd ca scop cultivarea unui spirit nou și a entuziasmului pentru acest sport, ca și încurajarea programelor, proiectelor și obiectivelor fixate de forul de specialitate în vederea răspîndirii acestui sport, un făcînd parte dintr-un plan pe cinci ani. Obiectivele acestuia: organizarea fotbalului pe întreaga insulă, de așa manieră ca fiecare tînar, de la opt ani în sus, să poată juca fotbal; punerea la punct a unei noi structuri de administrare; program de formare completă și de antrenament pentru jucători, arbitri, antrenori și oficiali; participarea la J.O. din 1976 și C.M. din 1978. Fotbalul este în ofensivă peste tot.